

Vlaams
Parlement

stuk **1713** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 13 juli 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

betreffende de wederzijdse bijstand
inzake de invordering van schuldvorderingen
die voortvloeien uit belastingen,
rechten en andere maatregelen

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 23 december 2011.....	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	37
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	41
Voorontwerp van decreet d.d. 16 maart 2012	53
Advies van de Raad van State	75
Ontwerp van decreet	81

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inleiding

Wederzijdse bijstand tussen de lidstaten met het oog op het invorderen van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen van de lidstaten en van de Europese Unie, draagt bij tot de goede werking van de interne markt. Wederzijdse bijstand is een garantie voor fiscale neutraliteit en maakt dat lidstaten kunnen afzien van discriminerende beschermende maatregelen die zij ter voorkoming van belastingfraude en derving van begrotingsmiddelen ten aanzien van grensoverschrijdende handelingen kunnen nemen.

Bij de richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouweffingen en douanerechten, is voor het eerst een regeling voor wederzijdse invorderingsbijstand opgezet. Deze richtlijn is samen met haar wijzigingsbesluiten gecodificeerd bij de richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen.

Ofschoon die regeling een eerste stap vormde naar betere invorderingsprocedures in de Europese Unie doordat zij de toepasselijke nationale regels nader tot elkaar bracht, bleek zij echter niet langer te voldoen aan de eisen van de interne markt zoals deze zich in de afgelopen dertig jaar heeft ontwikkeld.

Om de financiële belangen van de lidstaten en de neutraliteit van de interne markt beter te vrijwaren, is het noodzakelijk om:

- het toepassingsgebied van de wederzijdse invorderingsbijstand uit te breiden;
- de invorderingsbijstand efficiënter en effectiever te organiseren en in praktisch opzicht gemakkelijker te laten verlopen teneinde aan het stijgende aantal verzoeken om bijstand te kunnen voldoen en betere resultaten te bereiken.

Dit vergt belangrijke aanpassingen; een loutere wijziging van de richtlijn 2008/55/EG volstaat niet om deze doelstellingen te verwezenlijken. Daarom wordt de richtlijn 2008/55/EG ingetrokken en vervangen door een nieuw rechtsinstrument, dat op de resultaten van de vorige richtlijn voortbouwt maar de regels waar nodig helderder en nauwkeuriger maakt.

Gezien ook de deelstaten fiscale bevoegdheden hebben, werd de omzetting van deze richtlijn besproken op de Waarnemingspost voor gewestelijke fiscaliteit bij de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën van 20 juni en 10 oktober 2011.

De gewesten voorzien immers in de inning en invordering van de oneigenlijke gewestbelastingen, waarvan zij inmiddels zelf de ‘dienst’ van de belasting hebben overgenomen van de federale overheid (artikel 5, §3, Bijzondere Financieringswet). Voor het Vlaamse Gewest gaat het over de onroerende voorheffing, de verkeersbelasting, de belasting op de inverteerstelling en het eurovignet.

Anderzijds staan de gewesten ook in voor inning en invordering van de ‘eigenlijke’ gewestbelastingen (artikel 170, G.W.) zoals bijvoorbeeld de leegstandsheffing, de planbatenheffing enzovoort.

Daarnaast zijn er nog andere aspecten, die eveneens onder het toepassingsgebied van de EU-richtlijn vallen, zoals:

- de milieu-, mest en grindheffingen (die momenteel geïnd worden binnen het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE));
- de restituties die gefinancierd worden door het Europees Landbouwgarantiefonds en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling, waar het (Vlaamse) Agentschap voor Landbouw en Visserij instaat voor de correcte uitbetaling en inning van de subsidies en heffingen;
- de lokale belastingen, die geïnd worden door de gemeentes of provincies. De ‘ondergeschikte besturen’ zijn een gewestbevoegdheid, dus het Vlaamse Gewest dient op dit punt in de omzetting van de richtlijn te voorzien.

Daarom stelde de FOD Financiën voor dat elke bevoegde overheid, zowel de federale overheid als de gewesten, elk voor zich de richtlijn zou omzetten. De FOD Financiën heeft hiertoe een eigen voorontwerp naar de Raad van State gestuurd (federale Minister-raad van 20 juli 2011).

De Vlaamse Regering heeft dit federaal ontwerp aangepast voor wat betreft de eigen bevoegdheden.

Gezien de richtlijn één centraal aanspreekpunt per lidstaat vereist, werd voorgesteld dat de FOD Financiën de taak van ‘centraal verbindingsbureau (CVB)’ voor België als EU-lidstaat op zich zou nemen. De FOD Financiën heeft immers reeds een zekere ervaring opgebouwd inzake wederzijdse bijstand onder de toepassing van de vorige richtlijn.

Dit centraal verbindingsbureau (CVB) zal functioneren als doorgeefluik, waarbij de FOD Financiën de verzoeken tot wederzijdse bijstand die betrekking hebben op deelstaatsmateries, zal doorsturen naar een gewestelijk aanspreekpunt.

De praktische organisatie gebeurt via ‘mailboxes’, waar de standaardformulieren met verzoeken tot wederzijdse bijstand toekomen. Er zijn verschillende mailboxen naargelang de materie (bijvoorbeeld een mailbox btw (federaal), maar ook een mailbox transportbelastingen, lokale belastingen enzovoort). Indien een verzoek betrekking heeft op het Vlaamse Gewest, zal de federale overheid het verzoek doorsturen. Omgekeerd, zal zij ook Vlaamse verzoeken tot wederzijdse bijstand overmaken aan de andere EU-lidstaten.

Gezien het centraal verbindingsbureau ook zal optreden als doorgeefluik voor deelstaatsmateries, zal het centraal verbindingsbureau via een samenwerkingsakkoord moeten aangeduid worden. Hierover lopen gesprekken met de federale overheid en de andere gewesten. Zoals de Raad van State terecht opmerkt, zal de aanwijzing van het centraal verbindingsbureau dus gebeuren via een samenwerkingsakkoord.

De Vlaamse Regering zal verder de regionale verbindingsbureaus of -diensten aanduiden bij regeringsbesluit. In deze tekst werd reeds rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State op het federale wetsontwerp ter omzetting van deze richtlijn, in deze gemengde materie¹.

¹ Advies 50.106/1/V van 13 september 2011 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, op het voorontwerp van wet houdende omzetting van de richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Toelichting bij de artikelen**Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet betreft een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit artikel verwijst naar de richtlijn die wordt omgezet, met name de richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (hierna richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand genoemd). Opgemerkt moet worden dat er ook een omzetting op het niveau van de federale overheid vereist is voor alle bepalingen waarvoor zij bevoegd zijn.

Hoofdstuk 2. Definities en toepassingsgebied**Artikel 3**

Dit artikel bevat een aantal definities die nuttig zijn voor de verstaanbaarheid van de erop volgende bepalingen. De meeste definities spreken voor zich, of volgen letterlijk uit de richtlijn. Gezien de specifieke Belgische context, dient bij een aantal begrippen evenwel wat duiding te worden verschaft.

Bevoegde autoriteit:

Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn is het de ‘bevoegde autoriteit’ die de verbindingsbureaus of -diensten aanduidt. Voor de toepassing van dit decreet is de bevoegde autoriteit de Vlaamse Regering.

Zij zal de verbindingsbureaus of -diensten aanduiden bij regeringsbesluit. Er kan echter maar één centraal verbindingsbureau zijn per lidstaat. De FOD Financiën zal deze taak op zich nemen. Gezien dit bureau echter zowel federale als gewestelijke materies zal behandelen, dient dit via een samenwerkingsakkoord van de regeringen te worden aangeduid. Hierover lopen er gesprekken met de federale overheid en de andere gewesten. Zoals de Raad van State terecht opmerkt, zal de aanwijzing van het centraal verbindingsbureau dus gebeuren via een samenwerkingsakkoord.

De regionale verbindingsbureaus of -diensten die enkel optreden voor Vlaanderen, zullen in een regeringsbesluit worden aangeduid.

Vlaamse autoriteit en buitenlandse autoriteit:

Daar waar in de richtlijn met de termen ‘verzoekende autoriteit’ en ‘aangezochte autoriteit’ wordt gewerkt, werd dit in het federale ontwerp omgevormd tot ‘Belgische autoriteit’ en ‘buitenlandse autoriteit’. Naar analogie wordt dit in het Vlaamse omzettingsdecreet de ‘Vlaamse autoriteit’ en ‘buitenlandse autoriteit’.

De term ‘(Vlaamse/buitenlandse) autoriteit’ fungeert als een containerbegrip voor het centraal verbindingsbureau en de regionale verbindingsbureaus of -diensten.

Persoon:

Wat de definitie van het begrip ‘persoon’ betreft, dient opgemerkt te worden dat het de bedoeling is dat alle natuurlijke en rechtspersonen in de Europese Unie onder deze regels komen te vallen, gelet op het steeds grotere scala aan juridische constructies, dat naast de gebruikelijke trusts en stichtingen ook nieuwe, door belastingplichtigen in de lidstaten gecreëerde rechtsfiguren kan omvatten.

Uniforme uitvoerbare titel:

Er werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State teneinde de uitvoeringsverordening letterlijk te vermelden, met name: uitvoeringsverordening (EU) nr. 1189/2011 van de Commissie van 18 november 2011 tot vaststelling van nadere voorschriften voor sommige bepalingen van richtlijn 2010/24/EU van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Artikel 4

Een belangrijke wijziging betreft het toepassingsgebied van de richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand. Het toepassingsgebied wordt uitgebreid tot schuldvorderingen die voortvloeien uit alle vormen van belastingen en rechten, geheven door of ten behoeve van een lidstaat of zijn territoriale of staatkundige onderdelen, lokale overheden daaronder begrepen, dan wel ten behoeve van de Europese Unie.

Gegeven de bevoegdheidsverdeling tussen enerzijds de Federale Staat, en anderzijds de gemeenschappen en gewesten, wordt het toepassingsgebied van dit decreet beperkt tot schuldvorderingen die voortvloeien uit alle vormen van belastingen en rechten, geheven:

- a) door of ten behoeve van het Vlaamse Gewest of een andere lidstaat van de Europese Unie;
- b) door of ten behoeve van een territoriaal of een staatkundig onderdeel, lokale overheden daaronder begrepen, van het Vlaamse Gewest of een andere lidstaat van de Europese Unie;
- c) ten behoeve van de Europese Unie.

Dit decreet is enkel van toepassing op die vormen van belastingen en rechten waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning en invordering verzekert.

Het gaat onder meer om de onroerende voorheffing, de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet, de leegstandheffing en de planbatenheffing. Het kan echter ook gaan om milieu-, mest- en grindheffingen waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is.

Dit is een evolutief gegeven. Het is mogelijk dat het Vlaamse Gewest in de toekomst ook bevoegd wordt voor de inning van andere oneigenlijke gewestbelastingen, die momenteel nog federaal geïnd worden (men denke bijvoorbeeld aan de successie- en registratierechten, of de belastingen op de spelen en weddenschappen). Andere mogelijkheden zijn eveneens de invoering van nieuwe eigenlijke gewestbelasting in Vlaanderen of eventuele bevoegdheidsoverdrachten tussen de federale overheid en de deelstaten.

Gezien het Vlaamse Gewest ook bevoegd is voor de lokale besturen (gemeenten en provincies), heeft dit decreet ook betrekking op gemeentelijke of provinciale belastingen.

Er werd gevolg gegeven aan het verzoek van de Raad van State om – teneinde verwarring te vermijden – de zinsnede aan te vullen met “behalve indien de federale overheidsdienst Financiën de inning en de invordering ervan verzekert”.

Daarnaast kan de wederzijdse bijstand ook ingeroepen worden voor schuldvorderingen die voortvloeien uit:

- restituties, interventies en andere federale maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze maatregelen te innen bedragen.

Er werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State dat ook de heffingen uit de gemeenschappelijke marktordening voor suiker eveneens moesten toegevoegd worden. Deze ressorteren momenteel nog onder het BIRB (Belgisch Interventie- en Restitutiebureau), maar zouden ten gevolge van het nieuwe institutioneel akkoord in aanmerking komen voor regionalisering. Voor dit aspect is dan ook een aparte datum van inwerking-treding bepaald (zie verder).

De socialezekerheidsbijdragen, de retributies die contractueel verschuldigd zijn voor openbare voorzieningen en de strafrechtelijke sancties die worden opgelegd in het kader van strafforderingen worden uitdrukkelijk uitgesloten.

Men herinnere eraan dat de Vlaamse zorgverzekering overeenkomstig het arrest C-212/06 van het Europees Hof van Justitie onder toepassingsgebied van de verordening 1408/71 betreffende socialezekerheidsregelingen valt, en bijgevolg als een socialezekerheidsbijdrage te kwalificeren valt. Bijgevolg valt de Vlaamse zorgverzekering, en gelijkaardige buitenlandse regelingen, buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn.

We wijzen er ten slotte op dat de richtlijn niet enkel betrekking heeft op de invordering van schuldvorderingen uit belastingen, maar ook op schuldvorderingen uit rechten en andere maatregelen voor zover deze niet uitdrukkelijk zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de richtlijn. Wat betreft niet-fiscale schuldvorderingen, is de CIC (Centrale Invorderingscel) van de VLABEL (Vlaamse Belastingdienst) doorgaans bevoegd.

Hoofdstuk 3. Uitwisseling van inlichtingen zonder voorafgaand verzoek

Artikel 5

Dit artikel voorziet dat lidstaten ook zonder voorafgaand verzoek inlichtingen kunnen uitwisselen, met name over belastingteruggaven aan belastingplichtigen die gevestigd zijn in een andere lidstaat.

Hoofdstuk 4. Regels betreffende het verzoeken om bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Het vierde hoofdstuk dat de artikelen 6 tot 14 omvat, behelst de rechten en verplichtingen van de verzoekende Vlaamse autoriteit. In dit hoofdstuk zijn dus de bepalingen opgenomen waarin de Vlaamse autoriteit een verzoek tot invorderingsbijstand richt aan een andere lidstaat.

Voor de duidelijkheid werd dit hoofdstuk onderverdeeld in drie afdelingen, zijnde:

- verzoek om inlichtingen;
- verzoek tot notificatie;
- verzoek tot invordering of bewarende maatregelen.

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Artikel 6

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse autoriteit aan een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen kan opvragen die voor haar dienstig kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als bedoeld in artikel 4.

Artikel 7

De efficiëntie gebiedt dat leden van de bevoegde dienst aanwezig kunnen zijn bij en kunnen deelnemen aan administratieve onderzoeken in een andere lidstaat. Ook kunnen zij

de bevoegde dienst van de aangezochte lidstaat bijstaan in rechtszaken die in die laatste lidstaat worden gevoerd. Zij dienen daarbij de wetgeving van de aangezochte lidstaat te respecteren. Hiertoe zal de Vlaamse autoriteit een overeenkomst met deze lidstaat sluiten waarin de voorwaarden van deze directe bijstand worden vastgelegd.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Artikel 8

Dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder de Vlaamse autoriteit een verzoek tot notificatie kan richten aan een buitenlandse autoriteit.

Artikel 9

Het eerste lid voorziet dat de notificatie overeenkomstig artikel 8 niet afdoet aan enige andere vorm van notificatie die door de Vlaamse autoriteit wordt verricht overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Het tweede lid bepaalt dat de Vlaamse autoriteit documenten ook rechtstreeks per aangezekende brief of langs elektronische weg kan notificeren aan een persoon op het grondgebied van een andere lidstaat.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Gegeven de toenemende mobiliteit op de interne markt en de beperkingen die het verdrag of andere wetgeving oplegt ter zake van de waarborgen welke kunnen worden verlangd van belastingplichtigen die niet op het Belgische grondgebied zijn gevestigd, worden de mogelijkheden om in een andere lidstaat verzoeken tot invordering of tot het nemen van bewarende maatregelen in te dienen, uitgebreid.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder de Vlaamse autoriteit een verzoek tot invordering kan richten aan een buitenlandse autoriteit.

De eerste voorwaarde luidt dat er alleen een verzoek tot invordering kan worden ingediend voor een schuldvordering waarvoor een uitvoerbare titel bestaat. Deze schuldvordering en/of uitvoerbare titel mogen bovendien niet in België betwist worden (met uitzondering van de gevallen bedoeld in artikel 25, §2).

Ten tweede dienen eerst de invorderingsmogelijkheden in België uitgeput te worden alvorens een beroep te kunnen doen op de wederzijdse invorderingsbijstand. Er bestaan twee uitzonderingen op deze verplichting teneinde de Vlaamse autoriteit toe te laten sneller een verzoek tot invordering in te dienen.

Artikel 11

In dit artikel wordt bepaald dat het verzoek tot invordering dient vergezeld te gaan van een uniforme uitvoerbare titel, dat de enige basis vormt voor het nemen van invorderingsmaatregelen in de aangezochte lidstaat. Ook de minimale gegevens die deze uniforme titel moet bevatten, worden vastgelegd.

Artikel 12

Dit artikel bepaalt de verplichtingen van de Vlaamse autoriteit in het geval zij haar verzoek tot invordering wijzigt of intrekt.

Artikel 13 en 14

Deze artikelen bepalen de voorwaarden waaronder de Vlaamse autoriteit een verzoek tot bewarende maatregelen kan indienen. Bewarende maatregelen kunnen gevraagd worden in het geval de schuldvordering of uitvoerbare titel in België betwist wordt of wanneer voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het Belgische recht en administratieve praktijk in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Hoofdstuk 5. Regels betreffende het verstrekken van bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Het vijfde hoofdstuk dat de artikelen 15 tot 23 omvat, behelst de rechten en verplichtingen van de aangezochte Vlaamse autoriteit. In dit hoofdstuk worden met andere woorden de bepalingen vastgesteld voor het geval de Vlaamse autoriteit door een lidstaat verzocht wordt invorderingsbijstand te verlenen.

Voor de duidelijkheid werd dit hoofdstuk onderverdeeld in vier afdelingen, zijnde:

- verzoek om inlichtingen;
- verzoek tot notificatie;
- verzoek tot invordering of bewarende maatregelen;
- begrenzing van de verplichtingen van de aangezochte Vlaamse autoriteit.

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Artikel 15

In dit artikel wordt voorzien dat de Vlaamse autoriteit gehouden is de gevraagde inlichtingen te verstrekken, die dienstig kunnen zijn bij de invordering van een schuld.

Er zijn een aantal uitzonderingen op de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen opgenomen. Aangezien een te algemene toepassing van deze uitzonderingen de draagwijdte van de richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand in sterke mate kan beperken, is voorzien dat de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte moet stellen van de redenen die zich verzetten tegen het voldoen aan het verzoek om inlichtingen. Er dient ook te worden opgemerkt dat in paragraaf 3 het bankgeheim doorbroken wordt: de Vlaamse autoriteit zal niet meer mogen weigeren om inlichtingen te verstrekken, louter omdat de inlichtingen bij een bank, een andere financiële instelling of een als vertegenwoordiger, agent of trustee optredende persoon berusten, of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.

Artikel 16

Dit artikel vormt het spiegelbeeld van artikel 7.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Artikel 17 en 18

Deze artikelen bepalen dat de Vlaamse autoriteit tot notificatie overgaat, overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk, en hiervan de verzoekende buitenlandse autoriteit op de hoogte houdt, en meer in het bijzonder van de datum waarop het document aan de geadresseerde is genotificeerd, aangezien deze van belang kan zijn voor de aanvang van bepaalde termijnen.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Artikel 19

Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden de Vlaamse autoriteit tot invordering overgaat. Allereerst dienen het schuldvorderingen te zijn waarvoor een uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat. Daarenboven dient het verzoek vergezeld te gaan van een uniforme uitvoerbare titel die beantwoordt aan de voorwaarden vermeld in artikel 11, §1.

Artikel 20

Paragraaf 1 bepaalt dat de Vlaamse autoriteit die uitvoering geeft aan een verzoek om bijstand, de bevoegdheden aanwendt waarover zij krachtens de Belgische wettelijke, bestuursrechtelijke en administratieve bepalingen beschikt voor uit dezelfde of soortgelijke belastingen of rechten voortvloeiende schuldvorderingen. Dit leidt tot de meest efficiënte invorderingsstrategie. Dit geldt evenwel niet voor de preferentiële behandeling die wordt toegekend aan schuldvorderingen ontstaan in de aangezochte lidstaat. Met andere woorden de Vlaamse autoriteit kan het fiscale voorrecht niet inroepen bij de invordering van de buitenlandse fiscale schuldvorderingen, noch worden deze schuldvorderingen gewaarborgd door de wettelijke hypotheek. Het laatste lid van paragraaf 1 stelt dat de Vlaamse autoriteit de schuldvordering in euro invordert.

Krachtens paragraaf 2 dient de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte te stellen van het gevolg dat zij aan het verzoek tot invordering heeft gegeven.

Paragraaf 3 handelt over de aanrekening van verwijlinteressen door de Vlaamse autoriteit en paragraaf 4 over het uitstel van betaling of betaling in termijnen. De laatste paragraaf, ten slotte, bepaalt dat de Vlaamse autoriteit de door haar ingevorderde bedragen met betrekking tot de buitenlandse schuldvordering, aan de verzoekende buitenlandse autoriteit overmaakt.

Artikel 21

Dit artikel handelt over het verzoek tot bewarende maatregelen. De Vlaamse autoriteit gaat, voor zover de Belgische wetgeving dit toelaat en overeenkomstig haar administratieve praktijk, over tot het nemen van bewarende maatregelen in het geval de schuldvordering of uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat betwist wordt of wanneer voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het nationale recht en de administratieve praktijk van de verzoekende lidstaat in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn. Het tweede lid bepaalt uitdrukkelijk dat de Vlaamse autoriteit geen erkenning, aanvulling of vervanging mag vragen van het

document dat is opgesteld met het oog op het nemen van bewarende maatregelen in de verzoekende lidstaat.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Artikel 22

Dit artikel behandelt de kwestie van de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Afdeling 4. Begrenzing van de verplichtingen van de aangezochte Vlaamse autoriteit

Artikel 23

Dit artikel beschrijft een aantal gevallen waarin de Vlaamse autoriteit er niet toe gehouden is invorderingsbijstand te verlenen. Teneinde misbruiken te voorkomen, dient de Vlaamse autoriteit steeds de redenen voor een afwijzing van een verzoek tot invorderingsbijstand mee te delen.

Allereerst dient geen invorderingsbijstand te worden verleend indien de invordering van de schuldvordering, wegens de situatie van de schuldenaar, ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren in België, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk een dergelijke uitzondering voor Belgische schuldvorderingen toelaten.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Een tweede geval waarin de Vlaamse autoriteit er niet toe gehouden is invorderingsbijstand te verlenen, is indien het verzoek betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering opeisbaar is geworden tot de datum van het initiële verzoek om bijstand. Het vertrekpunt van de vijfjarige termijn verschilt in het geval van betwisting van de schuldvordering of de oorspronkelijke uitvoerbare titel, of in het geval de verzoekende buitenlandse autoriteit betalingsfaciliteiten heeft toegekend.

Het laatste geval waarin geen invorderingsbijstand verleend wordt, betreft het geval waarin het totale bedrag van de buitenlandse schuldvorderingen waarvoor om bijstand wordt verzocht, minder dan 1500 euro bedraagt. Voor het bepalen van deze ondergrens dient ook rekening gehouden te worden met de schuldvorderingen waarvoor de federale overheid, evenals de gewesten en hun lokale overheden bevoegd zijn om invorderingsbijstand te verlenen.

Hoofdstuk 6. Algemene bepalingen

In het zesde hoofdstuk worden enkele algemene bepalingen opgenomen.

Afdeling 1. Geschillen

Artikel 24 en 25

Het kan gebeuren dat, terwijl de invorderingsprocedure in de aangezochte lidstaat loopt, de schuldvordering, de door de verzoekende autoriteit verrichte notificatie of de uitvoer-

bare titel door de betrokkene wordt betwist. Bepaald moet worden dat de betrokkene in dergelijke gevallen een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de verzoekende lidstaat en dat de aangezochte autoriteit, tenzij de verzoekende autoriteit anders verzoekt, de door haar ingezette invorderingsprocedure moet schorsen totdat de bevoegde instantie van de verzoekende lidstaat een beslissing heeft genomen.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt, mag dit niet worden geïnterpreteerd als zouden administratieve praktijken contra legem hierdoor gevalideerd worden. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn.

Afdeling 2. Verjaring

Artikel 26

Wat de vraagstukken met betrekking tot de verjaring betreft, is het noodzakelijk de bestaande regels te vereenvoudigen door te bepalen dat de schorsing, onderbreking of verlenging van verjaringstermijnen geregeld worden bij de rechtsregels die gelden in de verzoekende lidstaat.

De invorderingsmaatregelen genomen door de aangezochte buitenlandse autoriteit ingevolge een verzoek om bijstand en die tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn volgens de in de aangezochte lidstaat geldende rechtsregels wordt geschorst, gestuit of verlengd, worden geacht hetzelfde gevolg te hebben in België, op voorwaarde dat de in België geldende rechtsregels in het overeenkomstig gevolg voorzien. Indien echter de in de aangezochte lidstaat geldende rechtsregels geen schorsing, stuiting of verlenging van de verjaringstermijn toelaten en de Belgische rechtsregels wel voorzien in een schorsing, stuiting of verlenging van de verjaringstermijn, worden de invorderingsmaatregelen geacht, voor wat dit gevolg betreft, te zijn genomen in België.

Het voorgaande belet niet dat de verzoekende Vlaamse autoriteit zelf maatregelen neemt teneinde de verjaringstermijn overeenkomstig het Belgische recht te schorsen, te stuiten of te verlengen.

Afdeling 3. Kosten

Artikel 27

Teneinde de lidstaten ertoe te bewegen voldoende middelen in te zetten voor de invordering van buitenlandse schuldvorderingen, kan de aangezochte Vlaamse autoriteit de aan de invordering verbonden kosten op de schuldenaar verhalen.

Er werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State om het voorgestelde artikel 27, §3, beter in overeenstemming te brengen met artikel 20, derde lid, van de richtlijn. Hiertoe werden de conservatoire (of bewarende) maatregelen toegevoegd aan de bepaling.

Afdeling 4. Standaardformulieren en wijze van communicatie

Artikel 28

Een algemene verplichting om verzoeken en documenten in digitale vorm en via een elektronisch netwerk te doen toekomen, moet het sneller en vlotter behandelen van invorderingsverzoeken mogelijk maken.

De vaststelling van een uniforme titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in de aangezochte lidstaat en een uniform standaardformulier voor de notificatie van akten en beslissingen met betrekking tot de schuldvordering moet een einde maken aan de problemen omtrent de erkenning en vertaling van in andere lidstaten afgegeven titels, die de efficiëntie van de vorige bijstandsregeling in sterke mate belemmerde.

Afdeling 5. Taalregeling

Artikel 29

Ook het vastleggen van precieze regels inzake de taalregeling voor invorderingsverzoeken en documenten, moet bijdragen tot een snellere en vlottere behandeling van de verzoeken.

De richtlijn stelt dat verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden verzonden, of gaan vergezeld van een vertaling, in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat. Dit is ook logisch, de officiële taal is bij uitstek een materie die door de lidstaten zelf geregeld wordt.

In België is de bestuurstaal geregeld volgens het principe ‘bestuurstaal = streektaal’, overeenkomstig het territorialiteitsprincipe. Daarom dienen de verzoeken die gericht worden aan het Vlaamse Gewest opgesteld te zijn in het Nederlands.

De verzoekende Vlaamse autoriteit (in casu doorgaans de Vlaamse Belastingdienst) kan evenwel overeenkomen met de buitenlandse autoriteit om sommige delen van deze documenten op te stellen in een andere taal dan de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat.

De documenten waarvoor de Vlaamse autoriteit overeenkomstig artikel 8 om notificatie verzoekt, kunnen in een van de officiële talen van België aan de aangezochte buitenlandse autoriteit worden toegezonden.

Afdeling 6. Verstrekken van inlichtingen en documenten

Artikel 30

De efficiëntie gebiedt dat inlichtingen die in het kader van de wederzijdse bijstand zijn verstrekt, in de lidstaat die de inlichtingen ontvangt, mogen worden gebruikt voor andere doeleinden dan deze bepaald in de richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand, mits dit is toegestaan bij de nationale wetgeving van zowel de lidstaat die de inlichtingen verstrekt als de lidstaat die de inlichtingen ontvangt. Ook de geldigheid van het doorgeven van informatie aan een derde lidstaat wordt principieel bevestigd.

Hierbij dient opgemerkt dat de verkregen inlichtingen ook kunnen worden gebruikt voor de heffing en invordering van de verplichte socialezekerheidsbijdragen.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Artikel 31

De richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand mag de vervulling van verplichtingen tot het verstrekken van ruimere bijstand uit hoofde van bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen niet verhinderen.

Artikel 32

Teneinde de opvolging van de verjaring door de ontvangers te vergemakkelijken, voorziet dit artikel dat elk verzoek tot invordering of bewarende maatregelen verricht door de Vlaamse autoriteit overeenkomstig de artikelen 10 tot 14, de verjaring schorst wanneer het verzoek betrekking heeft op een natuurlijke persoon die zijn woonplaats buiten België heeft gevestigd of een rechtspersoon die buiten België haar maatschappelijke zetel, haar voornaamste inrichting of haar zetel van bestuur of beheer heeft. De schorsing vangt aan op de datum waarop het verzoek wordt ingediend bij de buitenlandse autoriteit en eindigt op de datum waarop de buitenlandse autoriteit meedeelt dat het verzoek afgehandeld is.

Artikel 33

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Artikel 28 van de richtlijn voorziet een inwerkingtreding op de dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad. Gezien de laattijdige omzetting, dient de inwerkingtreding onmiddellijk na publicatie te gebeuren.

Een uitzondering is voorzien voor de interventies, restituties en suikerheffingen van het BIRB. De regionalisering van het BIRB is voorzien in het nieuw institutioneel akkoord, maar de datum van overheveling is momenteel nog onbekend. Na regionalisering, zal de Vlaamse Regering dit decreet ook in werking laten treden ten aanzien van de interventies en restituties van het BIRB.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGE

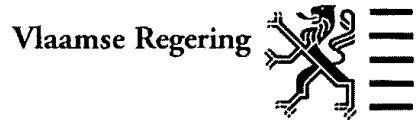
De overeenstemmingstabel hierna laat toe om na te gaan op welke artikelen van de richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand de artikelen van het wetsontwerp steunen.

Bepalingen van het wetsontwerp	Bepalingen van de richtlijn 2010/24/EU
Art. 1	Nihil/
Art. 2	Nihil/
Art. 3	Art. 3
Art. 4	Art. 2
Art. 5	Art. 6
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 7
Art. 8	Art. 8
Art. 9	Art. 9
Art. 10	Art. 10, art. 11
Art. 11	Art. 12
Art. 12	Art. 15
Art. 13	Art. 16
Art. 14	Art. 17
Art. 15	Art. 5
Art. 16	Art. 7
Art. 17	Art. 8
Art. 18	Art. 9
Art. 19	Art. 10, art. 12
Art. 20	Art. 13
Art. 21	Art. 16
Art. 22	Art. 15
Art. 23	Art. 18
Art. 24	Art. 14
Art. 25	Art. 14
Art. 26	Art. 19
Art. 27	Art. 20
Art. 28	Art. 21
Art. 29	Art. 22
Art. 30	Art. 23
Art. 31	Art. 24
Art. 32	Nihil/
Art. 33	Art. 30

Om verschillende redenen is het niet nuttig gebleken om sommige artikelen van de richtlijn Wederzijdse Invorderingsbijstand op te nemen in het wetsontwerp, zijnde de artikelen 1, 4, 25, 26, 27, 28 en 31.

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 23 december 2011

Voorontwerp van decreet betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid; de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand; de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur; en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die

voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Hoofdstuk 2. Definities en toepassingsgebied

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder.

- 1° lidstaat: tenzij uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België,
- 2° richtlijn: richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen,
- 3° bevoegde autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die door de bevoegde overheid gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij een buitenlandse autoriteit of om een dergelijk verzoek van een buitenlandse autoriteit te ontvangen en te behandelen,
- 4° buitenlandse autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij de bevoegde autoriteit of om een dergelijk verzoek van de bevoegde autoriteit te ontvangen en te behandelen,
- 5° persoon: een van de onderstaande personen of instanties:
 - a. een natuurlijke persoon,
 - b. een rechtspersoon;
 - c. een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de wettelijke status van rechtspersoon bezit,
 - d. een andere juridische constructie, ongeacht de aard of de vorm ervan, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die activa bezit of beheert welke die, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, onderworpen zijn aan belastingen die onder dit decreet vallen;
- 6° langs elektronische weg: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking, met inbegrip van digitale compressie, en van gegevensopslag, met gebruikmaking van draden, radio, optische of andere elektromagnetische middelen;
- 7° uniforme uitvoerbare titel: de titel zoals opgenomen in de bijlage bij de verordening ter uitvoering van de richtlijn.

Voor de toepassing van dit decreet zijn volgende autoriteiten bevoegd, zoals bedoeld het vorige lid, 3°

- 1° voor wat betreft de milieuheffingen: het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;
- 2° voor wat betreft de gelden die betrekking hebben op het Europees Landbouwarantiefonds

en het Europees landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling: het Agentschap voor Landbouw en Visserij

3° voor wat betreft de overige belastingen en rechten. de Vlaamse belastingsdienst.

Art. 4. §1. Dit decreet is van toepassing op schuldvorderingen die voortvloeien uit:

1° alle vormen van belastingen en rechten, geheven:

- a. door of ten behoeve van het Vlaamse Gewest of een lidstaat,
- b. door of ten behoeve van een territoriaal of een staatkundig onderdeel, lokale overheden daaronder begrepen, van het Vlaamse Gewest of een lidstaat;
- c. ten behoeve van de Europese Unie;

2° restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze maatregelen te innen bedragen;

§ 2. Het toepassingsgebied van dit decreet omvat tevens:

- 1° administratieve sancties, boetes, heffingen en toeslagen in verband met de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig paragraaf 1, welke opgelegd zijn door de administratieve autoriteiten die bevoegd zijn om de desbetreffende belastingen of rechten te heffen of om administratieve onderzoeken daarnaar te verrichten, of welke op verzoek van de bovengenoemde administratieve autoriteiten door administratieve of gerechtelijke instanties bevestigd zijn;
- 2° heffingen voor in het kader van administratieve procedures in verband met belastingen en rechten afgegeven verklaringen en soortgelijke documenten;
- 3° interesten en kosten die verbonden zijn aan de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig punt 1° en 2° of paragraaf 1.

§ 3. Dit decreet is niet van toepassing op:

- 1° verplichte sociale zekerheidsbijdragen;
- 2° heffingen die niet genoemd worden in de paragraaf 2;
- 3° contractueel verschuldigde bedragen, zoals betalingen voor openbare nutsvoorzieningen;
- 4° strafrechtelijke sancties die zijn opgelegd op grond van een strafvordering of andere strafrechtelijke sancties die niet vallen onder de bepalingen van paragraaf 2, 1°.

Hoofdstuk 3. Uitwisseling van inlichtingen zonder voorafgaand verzoek

Art. 5. Als een teruggave van belastingen of rechten, betrekking heeft op een persoon die gevestigd is of zijn woonplaats heeft in een lidstaat, kan de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit van die lidstaat in kennis stellen van de toekomstige teruggave

Hoofdstuk 4. Regels voor het verzoeken om bijstand door de bevoegde autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Art. 6. De bevoegde autoriteit kan bij een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen opvragen die normaal gezien nuttig voor haar kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Art. 7. §1. De bevoegde autoriteit kan met een buitenlandse autoriteit overeenkomen dat de personeelsleden die door de bevoegde autoriteit zijn gemachtigd onder de voorwaarden die de buitenlandse autoriteit vaststelt.

1° aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve overheden van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;

2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;

3° de bevoegde ambtenaren van de aangezochte lidstaat in rechtszaken in die lidstaat bijstaan.

Voor zover de wetgeving van de aangezochte lidstaat dat toestaat, kan in de overeenkomst vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat de personeelsleden die door de bevoegde autoriteit zijn gemachtigd, personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken

§2. De personeelsleden die door de bevoegde autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden vermeld in de eerste paragraaf, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Art. 8. § 1. De bevoegde autoriteit kan, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4 of de invordering daarvan, een verzoek aan een buitenlandse autoriteit richten tot notificatie van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

§ 2 Bij het verzoek tot notificatie wordt een standaardformulier gevoegd dat ten minste de volgende gegevens bevat:

1° de naam, het adres en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de

geadresseerde vast te stellen;

2° het doel van de notificatie en de termijn waarbinnen de notificatie moet worden gedaan;

3° een beschrijving van het bijgevoegde document en de aard en het bedrag van de schuldvordering in kwestie;

4° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:

a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor het bijgevoegde document,

b) het kantoor waar nadere inlichtingen kunnen worden verkregen over het genotificeerde document of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a).

§ 3. De bevoegde autoriteit doet alleen een verzoek tot notificatie op grond van dit artikel als de bevoegde Belgische overheid niet kan notificeren volgens de regels die in België gelden voor de notificatie van het document in kwestie of als een dergelijke notificatie buitensporige problemen zou veroorzaken.

Art. 9. De notificatie, vermeld in artikel 8, doet niet af aan enige andere vorm van notificatie die door de bevoegde Belgische overheid wordt verricht overeenkomstig de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

De bevoegde Belgische overheid kan documenten ook rechtstreeks met een aangetekende brief of langs elektronische weg notificeren aan een persoon op het grondgebied van een lidstaat.

Afdeling 3 Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 10. § 1. De bevoegde autoriteit kan een verzoek tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel bestaat, aan een buitenlandse autoriteit toezenden

Als en zolang de schuldvordering en/of de uitvoerbare titel worden betwist in België, kan de bevoegde autoriteit geen verzoek tot invordering indienen, behalve in de gevallen waarin artikel 25, § 2, wordt toegepast.

§ 2. De bevoegde autoriteit kan pas een verzoek tot invordering doen, nadat in België alle invorderingsprocedures die in dat geval ter beschikking staan, werden aangewend, behalve als:

1° het duidelijk is dat er in België geen vermogensbestanddelen zijn die voor invordering vatbaar zijn of dat die procedures niet tot een volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden, en de bevoegde autoriteit over specifieke inlichtingen beschikt dat de betrokken persoon in de aangezochte lidstaat over vermogensbestanddelen beschikt,

2° de aanwending van die procedures in België tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

§ 3 Zodra de bevoegde autoriteit kennis krijgt van nuttige inlichtingen over de schuldvordering die de aanleiding tot het verzoek tot invordering heeft gevormd, doet ze die aan de buitenlandse autoriteit toekomen.

Art. 11. § 1. Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd. Die uniforme uitvoerbare titel weerspiegelt de inhoud van de oorspronkelijke uitvoerbare titel en bevat ten minste de volgende informatie:

- 1° de gegevens aan de hand waarvan de oorspronkelijke uitvoerbare titel kan worden achterhaald, een beschrijving van de schuldvordering, onder meer de aard, het tijdvak waarop de schuldvordering betrekking heeft, alle data die relevant zijn voor de invorderingsprocedure, alsook het bedrag van de schuldvordering en de verschillende onderdelen ervan, zoals de hoofdsom, de verlopen interesten, enzovoort;
- 2° de naam en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de schuldenaar vast te stellen;
- 3° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:
 - a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor de vestiging van de schuldvordering;
 - b) het kantoor waar verdere inlichtingen kunnen worden verkregen over de schuldvordering of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a).

§ 2 Bij het verzoek tot invordering van een schuldvordering kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

Art. 12. § 1. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van een wijziging van het verzoek tot invordering of van de intrekking ervan, met opgave van de redenen voor die wijziging of intrekking.

§ 2. Als de wijziging van het verzoek voortvloeit uit een beslissing over een betwisting als vermeld in artikel 24, § 1, brengt de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van die beslissing en bezorgt ze de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Artikel 11, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Art. 13. De bevoegde autoriteit kan een verzoek om bewarende maatregelen indienen om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in België op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog

geen uitvoerbare titel bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het Belgische recht en administratieve praktijk in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Bij het verzoek om bewarende maatregelen kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid

Art. 14. Bij de uitvoering van artikel 13, zijn artikel 10, § 3, artikel 12, 20, § 1 en 2, en artikel 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 5. Regels voor het verstrekken van bijstand door de bevoegde autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1 Verzoek om inlichtingen

Art. 15. § 1 De bevoegde autoriteit verstrekt op verzoek aan een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen die normaal gezien voor die buitenlandse autoriteit nuttig kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Met het oog op die inlichtingenverstrekking laat de bevoegde autoriteit alle administratieve onderzoeken verrichten die noodzakelijk zijn om die inlichtingen te verkrijgen.

§ 2 De bevoegde autoriteit is er niet tot gehouden inlichtingen te verstrekken:

- 1° die ze niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen die in België zijn ontstaan,
- 2° waarmee een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim zou worden onthuld,
- 3° waarvan de mededeling een aantasting zou kunnen vormen van de veiligheid of in strijd zou kunnen zijn met de openbare orde in België.

§ 3. De bevoegde autoriteit mag niet weigeren inlichtingen te verstrekken, louter omdat de inlichtingen berusten bij een bank, een andere financiële instelling of een persoon die als vertegenwoordiger, agent of trustee optreedt, of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsaandelen in een persoon.

§ 4. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de redenen voor afwijzing van het verzoek om inlichtingen.

Art. 16. § 1. De bevoegde autoriteit kan met een buitenlandse autoriteit overeenkomen dat de ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd onder de voorwaarden die de bevoegde autoriteit vaststelt.

- 1° aanwezig zijn in België in de kantoren waar de administratieve overheden hun taken vervullen;

2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het Belgische grondgebied;

3° de bevoegde ambtenaren in rechtszaken in België bijstaan.

Voor zover de Belgische wetgeving dat toestaat, kan in de overeenkomst, vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat ambtenaren van de buitenlandse autoriteit personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken.

§ 2. De ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden, vermeld in paragraaf 1, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2 Verzoek tot notificatie

Art. 17. De bevoegde autoriteit gaat op verzoek van een buitenlandse autoriteit over tot notificatie aan de geadresseerde van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4, of de invordering daarvan, die uitgaan van een in de verzoekende lidstaat gevestigde autoriteit op voorwaarde dat het verzoek tot notificatie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, § 2.

De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan haar verzoek tot notificatie is gegeven en meer in het bijzonder van de datum waarop het document aan de geadresseerde is genotificeerd.

Art. 18. De bevoegde autoriteit zorgt ervoor dat de notificatie in België wordt gedaan overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 19. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de bevoegde autoriteit over tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat.

Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 11, § 1. Deze uniforme titel maakt de tenuitvoerlegging en het leggen van bewarend beslag in het Vlaamse Gewest mogelijk en vormt de enige grondslag voor invorderingsmaatregelen en bewarende maatregelen die in het Vlaamse Gewest worden genomen op basis van dat verzoek tot invordering. Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van de uniforme titel verlangd

Art. 20. § 1. Met het oog op de invordering in België wordt iedere schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering is ingediend, behandeld alsof het een Belgische schuldvordering

betreft, tenzij in dit decreet anders is bepaald. De bevoegde Belgische overheid wendt de bevoegdheden en procedures aan waarover ze beschikt volgens de Belgische wettelijke, bestuursrechtelijke en administratieve bepalingen ter zake van schuldvorderingen met betrekking tot dezelfde belasting of hetzelfde recht dan wel, bij gebreke daarvan, een soortgelijke belasting of soortgelijk recht

De buitenlandse schuldvorderingen waarvoor om bijstand is verzocht, genieten geen enkel voorrecht.

De bevoegde Belgische overheid vordert de schuldvordering in euro in.

§ 2. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat ze aan haar verzoek tot invordering heeft gegeven.

§ 3. Met ingang van de datum waarop het verzoek tot invordering is ontvangen, brengt de bevoegde autoriteit de toepasselijke verwijlinteressen in rekening.

§ 4. De bevoegde autoriteit kan, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan, aan de schuldenaar uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan, en kan daarvoor interesten aanrekenen. Ze brengt vervolgens de buitenlandse autoriteit op de hoogte van ieder besluit in die zin.

§ 5. Onverminderd artikel 27, § 1, maakt de bevoegde autoriteit de bedragen die ze met betrekking tot de schuldvordering heeft ingevorderd, inclusief de interesten, vermeld in de derde en vierde paragraaf, aan de buitenlandse autoriteit over.

Art. 21. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de bevoegde autoriteit, voor zover de wetgeving dat toestaat en overeenkomstig haar administratieve praktijk, over tot het nemen van bewarende maatregelen, om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het nationale recht en administratieve praktijk van de verzoekende lidstaat in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van het document dat in voorkomend geval is opgesteld met het oog op het nemen van bewarende maatregelen in de verzoekende lidstaat met betrekking tot de schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, verlangd.

Bij de uitvoering van het eerste en tweede lid, zijn artikel 20, § 1 en § 2, artikel 22, 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Art. 22. Als de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel aan de bevoegde autoriteit bezorgt, handelt de bevoegde autoriteit de invorderingsmaatregelen verder af op basis van die aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

De invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die al in België zijn genomen op grond van de oorspronkelijke uniforme uitvoerbare titel, kunnen op grond van de aangepaste uniforme uitvoerbare titel worden voortgezet, tenzij het verzoek is gewijzigd wegens ongeldigheid van de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat of van de uniforme uitvoerbare titel in België.

Artikel 19, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Afdeling 4. Begrenzing van de verplichtingen van de bevoegde autoriteit

Art. 23. § 1 De bevoegde autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 19 tot en met 22, te verlenen, als de invordering van de schuldvordering, door de situatie van de schuldenaar, ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk een dergelijke uitzondering voor schuldvorderingen toestaan.

§ 2. De bevoegde autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 15 tot en met 22 te verlenen, als het initiële verzoek om bijstand krachtens artikel 15, 16, 17, 19 of 21 betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden tot de datum van het initiele verzoek om bijstand.

In de gevallen waarin de schuldvordering of de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat wordt betwist, wordt de termijn van vijf jaar evenwel geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop in de verzoekende lidstaat vaststaat dat de schuldvordering of de uitvoerbare titel niet langer kan worden betwist.

In het geval waarin de verzoekende lidstaat uitstel van betaling heeft verleend of betaling in termijnen heeft toegestaan, wordt de termijn van vijf jaar geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop de volledige betalingstermijn is verstreken.

In de gevallen vermeld in het tweede en derde lid is de bevoegde autoriteit er evenwel niet toe gehouden bijstand te verlenen met betrekking tot schuldvorderingen die meer dan tien jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden

§ 3. De bevoegde autoriteit verleent geen bijstand als het totale bedrag van de vorderingen waarvoor om bijstand wordt verzocht en die onder dit decreet vallen, minder dan 1.500 euro bedraagt.

§ 4. De bevoegde autoriteit deelt de buitenlandse autoriteit de redenen voor een afwijzing van een verzoek om bijstand mee.

Hoofdstuk 6. Algemene bepalingen

Afdeling 1. Geschillen

Art. 24. § 1. Geschillen over een schuldvordering die in België is ontstaan, de oorspronkelijke uitvoerbare titel of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in een lidstaat, alsook geschillen in verband met de geldigheid van een notificatie verricht op verzoek van de bevoegde autoriteit, vallen onder de bevoegdheid van de bevoegde Belgische instantie.

Als bij de bevoegde Belgische instantie een rechtsgeding als vermeld in het eerste lid aanhangig wordt gemaakt, brengt de bevoegde autoriteit de betrokken buitenlandse autoriteit daarvan op de hoogte en deelt ze mee welk gedeelte van de schuldvordering niet wordt betwist.

Als een belanghebbende in de loop van de invorderingsprocedure in België de van oorsprong buitenlandse schuldvordering, de oorspronkelijke uitvoerbare titel van een lidstaat of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in België betwist, deelt de bevoegde autoriteit die belanghebbende mee dat hij een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de lidstaat van oorsprong van de schuldvordering, overeenkomstig de daar geldende rechtsregels.

§ 2. Geschillen over invorderingsmaatregelen die als bijstand in België zijn genomen of over de geldigheid van een notificatie die als bijstand in België is verricht, worden aanhangig gemaakt bij de bevoegde Belgische instantie overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

Art. 25. § 1. Zodra de bevoegde autoriteit de informatie, vermeld in artikel 24, § 1, derde lid heeft ontvangen, hetzij van de buitenlandse autoriteit, hetzij van de belanghebbende, schorst ze de invorderingsprocedure voor het betwiste gedeelte van de schuldvordering, in afwachting van de beslissing van de daarvoor bevoegde instantie, tenzij de buitenlandse autoriteit erom verzoekt het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen.

Onverminderd artikel 21 kan de bevoegde autoriteit op verzoek van de buitenlandse autoriteit of als de bevoegde autoriteit dat anderszins nodig acht, overgaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan.

§ 2. De bevoegde autoriteit kan overeenkomstig haar wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en haar administratieve praktijk, de buitenlandse autoriteit erom verzoeken een betwiste schuldvordering of het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen, voor zover de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk die in de lidstaat gelden, dat toestaan. Een dergelijk verzoek moet met redenen worden omkleed worden. Als de uitkomst van de betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de bevoegde autoriteit ertoe gehouden elk ingevorderd bedrag terug te betalen. Dat bedrag wordt vermeerderd met eventueel verschuldigde vergoedingen, overeenkomstig de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden.

Onverminderd artikel 13 kan de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit erom verzoeken over te gaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen.

§ 3. Als in België of in de betrokken lidstaat een minnelijke procedure ter oplossing van het geschil is aangevat en de uitkomst van de procedure gevolgen kan hebben voor de

schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, worden de invorderingsmaatregelen die de bevoegde autoriteit heeft genomen, geschorst tot na de afronding van die procedure of worden ze opgeheven, tenzij het gaat om een geval van hoogdringendheid wegens fraude of insolventie. Als de invorderingsmaatregelen worden geschorst of opgeheven, is paragraaf 2 van toepassing

Afdeling 2. Verjaring

Art. 26. § 1. De vraagstukken met betrekking tot de verjaring worden uitsluitend geregeld bij de rechtsregels die gelden in de verzoekende lidstaat, België inbegrepen.

§ 2. Voor de schorsing, stuiting of verlenging van verjaringstermijnen, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand, door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn volgens de rechtsregels in die lidstaat wordt geschorst, gestuit of verlengd, geacht hetzelfde gevolg te hebben in België, op voorwaarde dat de rechtsregels die in België gelden, in het overeenkomstige gevolg voorzien.

Als de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden, geen schorsing, stuiting of verlenging van de verjaringstermijn toestaan, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die, als ze door of namens de bevoegde autoriteit in België waren genomen, tot gevolg hadden gehad dat de verjaringstermijn volgens de Belgische rechtsregels was geschorst, gestuit of verlengd, geacht, voor wat dat gevolg betreft, te zijn genomen in België.

Met behoud van de toepassing van het eerste en tweede lid, kan de verzoekende bevoegde autoriteit maatregelen nemen teneinde de verjaringstermijn overeenkomstig de Belgische rechtsregels te schorsen, te stuiten of te verlengen.

§ 3. De verzoekende bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben.

De aangezochte bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben

Afdeling 3. Kosten

Art. 27. § 1. Naast de bedragen, vermeld in artikel 20, § 5, probeert de aangezochte bevoegde autoriteit bij de betrokken persoon tot invordering over te gaan en de kosten in te houden die ze voor de invordering heeft gemaakt, overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

§ 2. De aangezochte bevoegde autoriteit ziet af van een vergoeding voor de kosten die

voortvloeien uit de bijstand die ze overeenkomstig dit decreet verleent.

Als de invordering evenwel tot een bijzonder probleem leidt, zeer hoge kosten veroorzaakt of verband houdt met de georganiseerde misdaad, kunnen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit per geval specifieke afspraken maken over de voorwaarden van de vergoeding.

§ 3 De verzoekende bevoegde autoriteit blijft evenwel ten opzichte van de aangezochte buitenlandse autoriteit aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen die het gevolg zijn van eisen die als niet gerechtvaardigd zijn erkend wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de bevoegde Belgische overheid afgegeven uitvoerbare titel betreft.

Afdeling 4. Standaardformulieren en wijze van communicatie

Art. 28. § 1. Verzoeken om inlichtingen overeenkomstig artikel 6, verzoeken tot notificatie overeenkomstig artikel 8, § 1, verzoeken tot invordering overeenkomstig artikel 10, § 1, en verzoeken om bewarende maatregelen overeenkomstig artikel 13, § 1, worden met gebruikmaking van een standaardformulier langs elektronische weg ingediend, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is. Die formulieren worden voor zover dat mogelijk is, ook gebruikt voor iedere nadere mededeling over het verzoek.

De uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in een lidstaat en het document voor het nemen van bewarende maatregelen van de verzoekende bevoegde autoriteit alsook de andere documenten, vermeld in de artikel 11 en 13, worden eveneens langs elektronische weg verzonden, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is.

In voorkomend geval kunnen bij de standaardformulieren verslagen, verklaringen en andere documenten worden gevoegd, of eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels van die documenten, die ook langs elektronische weg worden verzonden, tenzij dit om technische redenen niet haalbaar is.

Ook inlichtingen kunnen overeenkomstig artikel 5 worden uitgewisseld met gebruikmaking van standaardformulieren en communicatie langs elektronische weg.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op inlichtingen en documenten die worden verkregen bij de aanwezigheid in administratiekantoren in België of de deelname aan administratieve onderzoeken in België overeenkomstig artikel 16.

§ 3. Als de communicatie niet langs elektronische weg of met gebruikmaking van standaardformulieren geschiedt, doet dat geen afbreuk aan de geldigheid van de verkregen inlichtingen of de maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan een verzoek om bijstand.

Afdeling 5. Taalregeling

Art. 29. § 1. Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels

worden naar de buitenlandse autoriteit verzonden in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat of er wordt een vertaling bijgevoegd

Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden naar de bevoegde autoriteit verzonden in het Nederlands of er wordt een vertaling in het Nederlands bijgevoegd.

De verzoekende bevoegde autoriteit kan evenwel overeenkomen met de buitenlandse autoriteit om sommige delen van die documenten op te stellen in een andere taal dan het Nederlands of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat.

Het feit dat sommige delen van de documenten bedoeld in het eerste lid, niet in Nederlands gesteld zijn, doet niet af aan hun geldigheid noch aan de geldigheid van de procedure, op voorwaarde dat die andere taal tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen is.

§ 2. De documenten waarvoor overeenkomstig artikel 8 om notificatie wordt verzocht, kunnen in een officiële taal van de verzoekende Belgische overheid aan de buitenlandse autoriteit worden toegezonden.

§ 3. Als bij een verzoek andere documenten gevoegd zijn dan vermeld in de paragrafen 1 en 2, kan de aangezochte bevoegde autoriteit als dat noodzakelijk is, de buitenlandse autoriteit verzoeken om een vertaling van die documenten in een van de officiële talen van België of in een andere taal die bilateraal tussen de betrokken lidstaten overeengekomen is.

Afdeling 6 Verstrekken van inlichtingen en documenten

Art. 30. § 1 De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn ontvangen, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin voor soortgelijke inlichtingen wordt voorzien overeenkomstig het Belgische recht.

De inlichtingen in kwestie kunnen worden gebruikt voor het nemen van invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die betrekking hebben op de schuldvorderingen die onder dit decreet vallen. Ze kunnen ook worden gebruikt voor de vestiging en invordering van verplichte sociale zekerheidsbijdragen.

§ 2. De inlichtingen die de buitenlandse autoriteit verstrekt, kunnen in België ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het recht van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt, voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

De inlichtingen die de bevoegde autoriteit verstrekt kunnen in de ontvangende lidstaat ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het Belgische recht voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

§ 3. Als de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de inlichtingen die overeenkomstig dit decreet verkregen zijn voor het doel, vermeld in paragraaf 1 van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan ze die inlichtingen aan die derde lidstaat doorgeven, op voorwaarde dat die inlichtingen worden doorgegeven overeenkomstig de voorschriften en procedures van dit decreet. Ze brengt de lidstaat waaruit de inlichtingen afkomstig zijn, op de hoogte van haar

voornemen de inlichtingen met een derde lidstaat te delen.

Als een buitenlandse autoriteit de bevoegde autoriteit op de hoogte brengt van haar voornemen om de verkregen inlichtingen die afkomstig zijn uit België en die voor het doel, vermeld in paragraaf 1, van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan de bevoegde autoriteit zich tegen het delen van die inlichtingen verzetten binnen tien werkdagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving van de buitenlandse autoriteit.

§ 4. Als de inlichtingen afkomstig zijn uit België kan alleen de bevoegde autoriteit toestemming verlenen voor het gebruik overeenkomstig paragraaf 2 van de inlichtingen die overeenkomstig paragraaf 3 zijn doorgegeven.

§ 5. De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn verkregen kunnen door alle autoriteiten in België als bewijs worden aangevoerd of kunnen worden gebruikt op dezelfde wijze als soortgelijke inlichtingen die in België zelf zijn verkregen.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Art. 31. Dit decreet doet geen afbreuk aan de vervulling van een eventuele verplichting tot het verstrekken van ruimere bijstand op grond van bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen, onder meer met betrekking tot de notificatie van gerechtelijke of buitengerechtelijke akten.

Art. 32. Elk verzoek tot invordering of bewarende maatregelen dat wordt verricht door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 10 tot en met 14, schorst de verjaring als het verzoek betrekking heeft op een natuurlijke persoon die zijn woonplaats buiten België heeft of op een rechtspersoon die buiten België zijn maatschappelijke zetel, zijn voornaamste inrichting of zijn zetel van bestuur of beheer heeft. De schorsing vangt aan op de datum waarop het verzoek bij de buitenlandse autoriteit wordt ingediend en eindigt op de datum waarop de buitenlandse autoriteit meedeelt dat het verzoek afgehandeld is.

Art. 33. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° de wet van 20 juli 1979 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten, belastingen en andere maatregelen, gewijzigd bij wetten van 30 januari 1996, 29 januari 2004, 4 juli 2004, 22 mei 2005 en 27 april 2007;
- 2° het koninklijk besluit van 20 februari 1980 houdende aanwijzing van de bevoegde autoriteiten voor toepassing van de wet van 20 juli 1979 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten, belastingen en andere maatregelen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 17 januari 2005.

Art. 34. Dit decreet heeft uitwerking op 1 januari 2012, met uitzondering van de schuldvorderingen bedoeld in artikel 4, §1, 2° waarvan de Vlaamse Regering de inwerkingtreding bepaalt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand.

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120125_invordering_schuldvorderingen_jbit

Brussel
25 januari 2012

Voorontwerp van decreet betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen

Mijnheer de Minister,

De Dagelijks Bestuur van de SERV heeft heden beslist – onder voorbehoud van bekrachtiging door de eerstvolgende bijeenkomst van de raad - om geen advies uit te brengen over bovenvermeld decreet. De reden hiervoor is de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 0111 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**ADVIES OVER HET VOORONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE OMZETTING VAN RICHTLIJN 2010/24/EU
VAN DE RAAD VAN 16 MAART 2010 BETREFFENDE DE
WEDERZIJDSE BIJSTAND INZAKE DE INVORDERING
VAN SCHULDVORDERINGEN DIE VOORTVLOEIEN UIT
BELASTINGEN, RECHTEN EN ANDERE MAATREGELEN**

Advies 2012/4

9 februari 2012

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
Tel.: + 32 2 553 01 81, E-mail: sariv@iv.vlaanderen.be, <http://www.sariv.be>

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	45
2.	Achtergrond.....	45
3.	Nieuwigheden van Richtlijn 2010/24/EU	46
3.1.	Toepassingsgebied	46
3.2.	Efficiëntie invorderingsbijstand.....	46
3.3.	Samenwerking tussen administraties	47
3.4.	Gebruik van de verkregen informatie	47
4.	Aandachtspunten voor Vlaanderen	47
5.	Conclusie	50

1. INLEIDING

Tijdens haar vergadering van 23 december 2011 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU (hierna: “Richtlijn 2010/24/EU”)¹ van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (hierna: “het voorontwerp van decreet”), principieel goed. Zij gelastte de minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 2 februari 2012 keurde de Raad dit advies goed. De nota aan de Vlaamse Regering vermeldt dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ook om advies wordt gevraagd. Vanuit zijn coördinerende opdracht inzake internationale verdragen nam de Raad contact op met de SERV, maar die deelde mee dat zijn dagelijks bestuur beslist heeft om hierover geen advies uit te brengen.

De Raad verwijst inzake fiscale internationale samenwerking naar zijn advies over het Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A,B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag.²

2. ACHTERGROND

Aangezien de nationale invorderingsbepalingen niet verder reiken dan de landsgrenzen, kunnen de administratieve autoriteiten van een lidstaat niet buiten het eigen grondgebied zelf belastingen invorderen. Personen en kapitaal zijn echter erg mobiel en fraudeurs maken handig gebruik van de territoriale grenzen waaraan de bevoegdheden van de autoriteiten zijn gebonden, door ervoor te zorgen dat zij onvermogen zijn in de landen waar ze belastingschulden hebben. Wederzijdse invorderingsbijstand tussen de EU-lidstaten draagt bij tot het vrijwaren van de neutraliteit van de interne markt en zorgt ervoor dat lidstaten kunnen afzien van discriminerende beschermende maatregelen die zij ter voorkoming van belastingfraude en derving van begrotingsmiddelen ten aanzien van grensoverschrijdende handelingen kunnen nemen.³

De eerste regeling voor wederzijdse invorderingsbijstand tussen EU-lidstaten was Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten.⁴ Deze Richtlijn is samen met haar wijzigingsbesluiten gecodificeerd bij Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse

¹ Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen, *Pb. EU L 84/1*, 31 maart 2010.

² STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN (SARiV), *Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A,B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1.

³ EUROPA NU, COM(2009)28 - *Wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen*.

[http://www.europa-nu.nl/id/viamogrh6eu3/com_2009_28_wederzijdse_bijstand_inzake]

⁴ Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten, belastingen, *Pb. EG L 073/18*, 19 maart 1976.

bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen (hierna: Richtlijn 2008/55/EG).⁵

Richtlijn 2008/55/EG voldoet echter niet meer aan de eisen van de interne markt. Hoewel er een stijgende vraag is naar wederzijdse invorderingsbijstand, zijn de resultaten mager. EU-lidstaten omschrijven de wettelijke maatregelen waarover zij uit hoofde van Richtlijn 2008/55/EG beschikken als o.m. traag, asymmetrisch, gebrekkig gecoördineerd en ontransparant.⁶ Richtlijn 2010/24/EU zal de huidige Richtlijn 2008/55/EG vervangen vanaf 1 januari 2012. De omzettingstermijn is derhalve al verstreken. De Raad hoopt dan ook dat het voorontwerp van decreet snel zal worden goedgekeurd, mede gelet op het scorebord dat de Europese Commissie bijhoudt van de omzetting van de richtlijnen door de EU-lidstaten.

3. NIEUWIGHEDEN VAN RICHTLIJN 2010/24/EU

Enkele belangrijke nieuwigheden moeten de wederzijdse invorderingsbijstand tussen EU-lidstaten verbeteren.

3.1. Toepassingsgebied

Een eerste belangrijke wijziging betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied inzake wederzijdse invorderingsbijstand. Richtlijn 2008/55/EG beperkte het toepassingsgebied tot enkele bij naam genoemde belastingen, o.m. de inkomstenbelastingen en de btw. Richtlijn 2010/24/EU daarentegen breidt de wederzijdse invorderingsbijstand uit tot alle belastingen en rechten die worden geheven door of ten behoeve van de EU-lidstaten én hun territoriale of staatkundige onderdelen. Dit impliceert dat ook de gewestelijke of lokale belastingen het voorwerp kunnen uitmaken van verzoeken om invorderingsbijstand (zie *infra*, 4.).⁷

3.2. Efficiëntie invorderingsbijstand

Om de wederzijdse invorderingsbijstand efficiënter te maken, is het in de eerste plaats mogelijk om sneller een verzoek om invordering te lanceren, zelfs al heeft de verzoekende lidstaat nog niet alle nationale invorderingsmogelijkheden aangewend. De voorwaarde van uitputting van eigen invorderingsmaatregelen wordt ten opzichte van Richtlijn 2008/55/EG versoepeld.⁸

In de tweede plaats moet de invoering van een uniforme uitvoerbare titel ertoe leiden dat de aangezochte staat sneller een verzoek om invordering kan uitvoeren. Onder Richtlijn 2008/55/EG moest de uitvoerbare titel naargelang het nationale recht van de aangezochte staat eventueel worden bekrachtigd, erkend, aangevuld of zelfs vervangen door een in die aangezochte staat geldende executoriale titel. Zo moest de administratie in België bijvoorbeeld de buitenlandse titel eventueel vervangen door een vertaling om te voldoen aan de taalwetgeving.⁹

⁵ Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen, *Pb. EU L 150/28*, 10 juni 2008.

⁶ [http://www.europa-nu.nl/id/viamogrh6eu3/com_2009_28_wederzijdse_bijstand_inzake]

⁷ I. DE TROYER, "Nieuwe impulsen voor internationale fiscale invorderingsbijstand" in *Fiscale Actualiteit*, (2010), 16, p. 6 ; X, "Nieuwe regeling inzake wederzijdse invorderingsbijstand" in *Fiscoloog*, (2010), 2100, p. 14; A. HAELTERMAN en E. CASSAER, *Grenzen aan de regionale belastingsmacht. Een fiscale analyse van de European Electronic Toll Service, s.l.*, 2010, 41.

⁸ I. DE TROYER, *l.c.*, p. 7 ; X, "Nieuwe regeling", *l.c.*, p. 14; A. HAELTERMAN en E. CASSAER, *o.c.*, 41.

⁹ *Ibid.*

3.3. Samenwerking tussen administraties

Richtlijn 2010/24/EU probeert een nauwere samenwerking tussen administraties te stimuleren. Zo is het voortaan mogelijk dat lidstaten spontaan, m.a.w. zonder voorafgaand verzoek, gegevens uitwisselen omtrent teruggaven van belastingen aan belastingplichtigen die gevestigd zijn in een andere lidstaat.¹⁰

Belastingambtenaren van de ene lidstaat mogen onder bepaalde voorwaarden aanwezig zijn bij o.m. administratieve onderzoeken en rechtszaken in de andere lidstaat.¹¹

3.4. Gebruik van de verkregen informatie

M.b.t. de uitwisseling van inlichtingen op verzoek kan de aangezochte lidstaat zich niet langer verschuilen achter het bankgeheim. Richtlijn 2010/24/EU bepaalt immers dat de aangezochte autoriteit niet meer zal mogen weigeren om inlichtingen te verstrekken, louter omdat de inlichtingen bij een bank, een andere financiële instelling of een als vertegenwoordiger, agent of trustee optredende persoon berusten, of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.¹² De Raad merkt op dat een gelijkaardige bepaling is opgenomen in het protocol tot wijziging van het Verdrag van de Raad van Europa en de OESO van 25 januari 1988 betreffende administratieve samenwerking in fiscale zaken, zoals reeds besproken in zijn advies ter zake.¹³

Onder Richtlijn 2008/55/EG mag de verkregen informatie enkel worden gebruikt voor de invordering van de in de richtlijn bedoelde belastingen. Richtlijn 2010/24/EU daarentegen laat echter toe dat de verkregen informatie ook zal kunnen worden gebruikt voor de heffing en invordering van verplichte sociaizekerheidsbijdragen. Bovendien kunnen de inlichtingen worden aangewend voor andere doeleinden op voorwaarde dat een soortgelijk gebruik mogelijk is in de lidstaat die de inlichtingen verstrekt.¹⁴

4. AANDACHTSPUNTEN VOOR VLAANDEREN

De Raad merkt op dat hij voor het eerst via dit dossier wordt gevat door een adviesaanvraag over een Europese richtlijn. Dergelijke omzettingdossiers zouden volgens de Raad beter geadviseerd worden door de sectorale adviesraden van de specifieke beleidsdomeinen, aangezien zij over de nodige sectorale expertise beschikken. Fiscale aangelegenheden behoren niet tot de kernbevoegdheden van de Raad. Het zou voor de Raad, met zijn huidige middelen en personeelsbestand, overigens een onmogelijke opdracht worden indien hij voortaan zou gevraagd worden een advies uit te brengen over elke uitvoering van Europese richtlijnen door de Vlaamse overheid. Hij beperkt zich daarom tot enkele aandachtspunten voor Vlaanderen van eerder procedurele aard die hoofdzakelijk betrekking hebben op de intern Belgische bevoegdheidsverdeling en de opvolging van het Europees beleid.

Zoals de nota aan de Vlaamse Regering en de memorie van toelichting aangeven, werd de omzetting van Richtlijn 2010/24/EU besproken op de Waarnemingspost voor gewestelijke fiscaliteit bij de FOD Financiën van 20 juni en 10 oktober 2011. De FOD Financiën stelde voor dat elke bevoegde overheid,

¹⁰ De btw wordt bij deze bepaling wel uitgesloten. Zie I. DE TROYER, *l.c.*, p. 6.

¹¹ I. DE TROYER, *l.c.*, p. 6 ; X, "Nieuwe regeling", *l.c.*, p. 14.

¹² I. DE TROYER, *l.c.*, p. 8 ; X, "Nieuwe regeling", *l.c.*, p. 14.

¹³ SARIV, *o.c.*, Advies 2012/1, 3.

¹⁴ I. DE TROYER, *l.c.*, p. 7.

zowel de federale overheid als de gewesten elk voor zich de richtlijn zou omzetten. De richtlijn heeft immers betrekking op verschillende Vlaamse bevoegdheden. De gewesten voorzien zelf in de inning en invordering van de oneigenlijke gewestbelastingen (bv. onroerende voorheffing, de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling en het eurovignet). Bovendien staan zij ook in voor inning en invordering van de eigenlijke gewestbelastingen (bv. leegstandheffing, planbatenheffing, enz.) Ten slotte vallen de milieuheffingen en mestheffingen, de restituties die gefinancierd worden door het Europees Landbouwgarentiefonds en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling, alsook de lokale belastingen die geïnd worden door de gemeentes of provincies onder Richtlijn 2010/24/EU.¹⁵

Het voorontwerp van decreet zet Richtlijn 2010/24/EU om voor wat betreft de Vlaamse bevoegdheden. De nota aan de Vlaamse Regering geeft verder aan dat de omzetting van Richtlijn 2010/24/EU enkel een invloed heeft op het Vlaamse Gewest voor de gewestbelastingen waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning verzorgt (bv. onroerende voorheffing, verkeersbelasting, belasting op inverkeerstelling, eurovignet, leegstandheffing, planbatenheffing, milieuheffingen). Indien de federale overheid nog de inning van een gewestbelasting verzorgt (bv. successie- en registratierechten), dan zal zij het verzoek tot invorderingsbijstand moeten behandelen. Zoals de memorie van toelichting duidelijk aangeeft, is dit een evolutief gegeven. Het is mogelijk dat het Vlaamse Gewest in de toekomst ook bevoegd wordt voor de inning van andere oneigenlijke gewestbelastingen, die momenteel nog federaal worden geïnd. De invoering van nieuwe eigenlijke gewestbelastingen in Vlaanderen of eventuele bevoegdheidsoverdrachten, in het kader van de toekomstige financieringswet, tussen de federale overheid en de deelstaten behoren ook tot de mogelijkheden.

De Raad beklemtoont dat om de verzoeken tot wederzijdse invorderingsbijstand vlot te behandelen een goede samenwerking nodig is tussen de verschillende diensten. De nota aan de Vlaamse Regering en de memorie van toelichting geven aan dat de FOD Financiën de taak van centraal verbindingsbureau (hierna: "CVB") voor België als EU-lidstaat op zich zal nemen. Dit CVB zal als doorgeefluik functioneren waarbij het de verzoeken tot wederzijdse invorderingsbijstand die betrekking hebben op deelstaatmateries zal doorsturen naar een gewestelijk aanspreekpunt.¹⁶ Het CVB zal tevens Vlaamse verzoeken tot wederzijdse invorderingsbijstand overmaken aan de andere EU-lidstaten. De Raad wijst erop dat de Raad van State in zijn advies aangeeft: *"In ieder geval dient, gelet op de onderscheiden bevoegdheden van de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten inzake belastingen en andere heffingen, het centraal verbindingsbureau een aan die overheden gemeenschappelijke instantie te zijn. Een geëigend middel om zulk een instantie op te richten is het sluiten van een samenwerkingsakkoord [...]"*.¹⁷ In de bespreking in de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers gaf Steven Vanackere, minister van Financiën, aan dat in november 2011 een voorontwerp voor een samenwerkingsovereenkomst naar de deelgebieden werd gestuurd. Zij konden hun opmerkingen indienen tegen 16 januari 2012.¹⁸ De Raad merkt op dat noch de nota

¹⁵ Aangezien lokale belastingen zelden het drempelbedrag van 1500 euro overschrijden, het bedrag waaronder geen invorderingsbijstand verleend wordt, zullen de verzoeken tot invorderingsbijstand die betrekking hebben op lokale belastingen niet vaak voorkomen.

¹⁶ De Vlaamse gewestelijke aanspreekpunten zijn het departement Leefmilieu, Natuur en Energie indien het handelt om milieu- en mestheffingen, het Agentschap voor Landbouw en Visserij indien het handelt om gelden van het Europees Landbouwgarentiefonds en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling, en de Vlaamse belastingdienst voor alle overige belastingen en rechten.

¹⁷ Advies Nr. 50 106/1/V van de Raad van State van 13 september 2011 in BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS, *Wetsontwerp houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen*, DOC 53 1915/001, 29 november 2011, 38.

¹⁸ BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS, *Wetsontwerp houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die*

noch de memorie van toelichting dit samenwerkingsakkoord vermelden. Hij vraagt om dit aan te passen. Bij het uitwerken van de afspraken en het sluiten van dit samenwerkingsakkoord moet erover gewaakt worden dat men tegemoet komt aan de opmerking van de Raad van State dat het centraal verbindingsbureau een gemeenschappelijke instantie moet zijn.

Ten slotte wijst de Raad op de toenemende impact van de EU op de financiën en de fiscaliteit van de lidstaten. De bevoegde minister pleit in zijn beleidsnota terecht voor meer aandacht en proactief omgaan met Europese contouren en hij organiseerde tijdens het Belgisch voorzitterschap in 2010 een seminarie over fiscaliteit autonomie van de regio's. Het is dan ook van groot belang dat de Vlaamse overheid de ontwikkelingen binnen de Raad Ecofin ter zake actief opvolgt.¹⁹ In dit kader is de Raad verheugd dat de permanente vertegenwoordiging onlangs werd uitgebreid met een deeltijdse attaché van het Departement Financiën en Begroting. Het samenwerkingsakkoord van 1994 dat de deelname van de deelstaten aan de EU-besluitvorming regelt²⁰, bepaalt dat financiën een exclusieve federale bevoegdheid is (categorie I) waarvoor geen inbreng of overleg met de deelstaten is voorzien. Het lijkt de Raad zinvol om dit te herbekijken en tot nieuwe duidelijke afspraken te komen over informatiewisseling tussen de federale overheid en de deelstaten, en hun betrokkenheid bij de EU-besluitvorming rond financiën en fiscaliteit. De Europese Unie speelt een grote rol in de bestrijding van de banken- en financiële crisis, en de Europese regels inzake begrotingsdiscipline hebben eveneens een belangrijk impact op Vlaanderen. De Raad pleitte in het verleden reeds voor een actualisering van het samenwerkingsakkoord van 1994, waarbij de indeling in bevoegdheidscategorieën moet herzien worden.²¹

voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen. Verslag namens de Commissie voor de Financiën en de Begroting, DOC 53 1915/003, 22 december 2011, 10.

¹⁹ P. MUYTERS, *Beleidsnota 2009-2014. Financiën en Begroting, Oot-Moedig begroten*, 2009, 41-42.

²⁰ Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie, B.S. 17 november 1994, 31336.

²¹ Zie o.m. SARIV, *Memorandum: Een Vlaamse Regering met een open blik op de wereld*, 2009, 3; SARIV, *Bijdrage aan de beleidsnota: Naar een geïntegreerd en geïnspireerd internationaal beleid voor Vlaanderen*, 22 september 2009, 4 en 6; SARIV, *Protocol tot wijziging van het Protocol betreffende de overgangsmaatregelen bij het Verdrag van Lissabon*, advies 2011/8, 4 maart 2011, 6.

5. CONCLUSIE

De Raad gaat akkoord met het voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Hij is van oordeel dat de uitvoering van Richtlijn 2010/24/EU ook voor Vlaanderen van belang is aangezien deze voorziet in een verbeterde regeling voor invorderingsbijstand op de interne markt, die garant staat voor snelle, efficiënte en uniforme procedures voor invorderingsbijstand tussen de lidstaten. Bovendien raakt de Richtlijn ook aan belastingen en rechten waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning en invordering verzekert, hetgeen ertoe leidt dat de Vlaamse Regering zelf Richtlijn 2010/24/EU moet omzetten.

Hij wijst op het evolutieve karakter van de gewestbelastingen waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning verzorgt en die onder Richtlijn 2010/24/EU vallen. De Raad hoopt dat er een vlotte wisselwerking tot stand komt tussen het centraal verbindingsbureau, nl. de FOD Financiën, en de gewestelijke aanspreekpunten met het oog op een vlotte behandeling van verzoeken tot wederzijdse invorderingsbijstand. Hij vraagt in dit verband om in de nota aan de Vlaamse Regering of memorie van toelichting informatie toe te voegen over de gemaakte afspraken en het te sluiten samenwerkingsakkoord.

Ten slotte pleit hij voor een actieve Vlaamse betrokkenheid bij de EU-besluitvorming rond fiscaliteit en financiën. In dit kader vraagt hij om bij de actualisering van het samenwerkingsakkoord van 1994 de indeling van financiën bij categorie I te herbekijken opdat Vlaanderen nauwer betrokken wordt bij de Europese besluitvorming ter zake.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Opdracht

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) is een onafhankelijk adviesorgaan van de Vlaamse Regering. Hij adviseert de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van haar buitenlands beleid, haar beleid inzake internationaal ondernemen, toerisme en internationale samenwerking. Hij doet dit hetzij op vraag van de Vlaamse Regering, hetzij uit eigen beweging.

Samenstelling

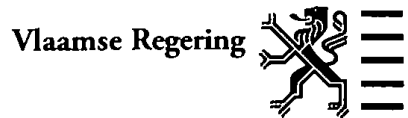
Leden	Plaatsvervangers
1° Voorzitter: Prof. dr. Jan Wouters (gewoon hoogleraar internationaal en Europees recht, K.U.Leuven)	
2° Anne Lybaert (zaakvoerder IRMAS)	
3° Hans De Belder (oud-diplomaat)	
4° Jean Bossuyt (hoofd strategie European Centre for Development Policy Management Maastricht)	
5° Kim Van der Borght (docent internationaal handelsrecht en handelspolitiek, VUB)	
6° Johan Erauw (gewoon hoogleraar Universiteit Gent)	
7° Luc Vandenbroucke (Senior Executive Vice President, Barco)	
8° Rudi Hoebeek (Gedelegeerd bestuurder Hoebeek NV)	
9° Patrick De Groote (hoogleraar Universiteit Hasselt)	
10° Johan De Meester (zaakvoerder Viking Reizen)	
11° Els Dirix (ABVV)	Mehdi Koocheki (ABVV)
12° Renaat Hanssens (ACV)	Jessie Van Couwenberghe (ACV)
13° Geert Eggermont (UNIZO)	Veronique Willems (UNIZO)
14° Anneliese Daelemans (Voka-Vlaams Economisch Verbond)	Jan Van Doren (Voka-VEV)
15° Wiske Jult (11.11.11.)	Koen Detavernier (11.11.11.)
16° Gijs Justaert (Wereldsolidariteit)	Els Hertogen (Wereldsolidariteit)
17° Saskia De Block (FOS)	Tim Roosen (FOS)
18° Isabel Vertriest (Oxfam Wereldwinkels)	Lode Delbare (Trias)
19° Eve Diels (Ho.Re.Ca Vlaanderen)	Jan Van Steen (directeur Omnia)
20° Nico Moyaert (vertegenwoordiger FTI)	Peggy Verzele (CIB Vlaanderen – VIVO)

Secretariaat:

Freddy Evens (secretaris)
 Eva Haeverans (beleidsmedewerker)
 Roos Van de Cruys (beleidsmedewerker)
 Charlotte Verroens (administratief deskundige)

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 16 maart 2012

Voorontwerp van decreet betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid; de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand; de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur; en de Vlaamse minister van Financien, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die

voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen

Hoofdstuk 2. Definities en toepassingsgebied

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° lidstaat: tenzij uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België;
- 2° richtlijn: richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen;
- 3° bevoegde autoriteit: de autoriteit die het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst aanwijst dat verantwoordelijk is voor de contacten met de andere lidstaten op het gebied van wederzijdse bijstand. Voor de toepassing van dit decreet is de bevoegde autoriteit de Vlaamse Regering;
- 4° Vlaamse autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die door de bevoegde autoriteit gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij een buitenlandse autoriteit of om een dergelijk verzoek van een buitenlandse autoriteit te ontvangen en te behandelen;
- 5° buitenlandse autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij de Vlaamse autoriteit of om een dergelijk verzoek van de Vlaamse autoriteit te ontvangen en te behandelen;
- 6° persoon: een van de onderstaande personen of instanties:
 - a. een natuurlijke persoon;
 - b. een rechtspersoon;
 - c. een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de wettelijke status van rechtspersoon bezit;
 - d. een andere juridische constructie, ongeacht de aard of de vorm ervan, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die activa bezit of beheert welke die, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, onderworpen zijn aan belastingen die onder dit decreet vallen;
- 7° langs elektronische weg: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking, met inbegrip van digitale compressie, en van gegevensopslag, met gebruikmaking van draden, radio, optische of andere elektromagnetische middelen;
- 8° uniforme uitvoerbare titel: de titel zoals opgenomen in de bijlage bij de verordening ter uitvoering van de richtlijn.

Art. 4. §1. Dit decreet is van toepassing op schuldvorderingen die voortvloeien uit:

1° alle vormen van belastingen en rechten, geheven:

- a door of ten behoeve van het Vlaamse Gewest of een lidstaat;
- b. door of ten behoeve van een territoriaal of een staatkundig onderdeel, lokale overheden daaronder begrepen, van het Vlaamse Gewest of een lidstaat,
- c. ten behoeve van de Europese Unie;

2° restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze maatregelen te innen bedragen;

§ 2. Het toepassingsgebied van dit decreet omvat tevens:

1° administratieve sancties, boetes, heffingen en toeslagen in verband met de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig paragraaf 1, welke opgelegd zijn door de administratieve autoriteiten die bevoegd zijn om de desbetreffende belastingen of rechten te heffen of om administratieve onderzoeken daarnaar te verrichten, of welke op verzoek van de bovengenoemde administratieve autoriteiten door administratieve of gerechtelijke instanties bevestigd zijn;

2° heffingen voor in het kader van administratieve procedures in verband met belastingen en rechten afgegeven verklaringen en soortgelijke documenten;

3° interesten en kosten die verbonden zijn aan de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig punt 1° en 2° of paragraaf 1.

§ 3. Dit decreet is niet van toepassing op:

1° verplichte sociale zekerheidsbijdragen;

2° heffingen die niet genoemd worden in de paragraaf 2;

3° contractueel verschuldigde bedragen, zoals betalingen voor openbare nutsvoorzieningen;

4° strafrechtelijke sancties die zijn opgelegd op grond van een strafvordering of andere strafrechtelijke sancties die niet vallen onder de bepalingen van paragraaf 2, 1°.

Hoofdstuk 3. Uitwisseling van inlichtingen zonder voorafgaand verzoek

Art. 5. Als een teruggave van belastingen of rechten, betrekking heeft op een persoon die

gevestigd is of zijn woonplaats heeft in een lidstaat, kan de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit van die lidstaat in kennis stellen van de toekomstige teruggave.

Hoofdstuk 4. Regels voor het verzoeken om bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Art. 6. De Vlaamse autoriteit kan bij een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen opvragen die normaal gezien nuttig voor haar kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Art. 7. §1. De Vlaamse autoriteit kan overeenkomen met een buitenlandse autoriteit dat de door de Vlaamse autoriteit gemachtigde ambtenaren onder de door de buitenlandse autoriteit vastgestelde voorwaarden:

- 1° aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve overheden van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;
- 2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;
- 3° de bevoegde ambtenaren van de aangezochte lidstaat in rechtszaken in die lidstaat bijstaan.

Voor zover de wetgeving van de aangezochte lidstaat dat toestaat, kan in de overeenkomst vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat de personeelsleden die door de Vlaamse autoriteit zijn gemachtigd, personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken.

§2. De personeelsleden die door de Vlaamse autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden vermeld in de eerste paragraaf, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Art. 8. § 1. De Vlaamse autoriteit kan, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4 of de invordering daarvan, een verzoek aan een buitenlandse autoriteit richten tot notificatie van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

§ 2. Bij het verzoek tot notificatie wordt een standaardformulier gevoegd dat ten minste de volgende gegevens bevat:

- 1° de naam, het adres en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de geadresseerde vast te stellen;

- 2° het doel van de notificatie en de termijn waarbinnen de notificatie moet worden gedaan,
- 3° een beschrijving van het bijgevoegde document en de aard en het bedrag van de schuldvordering in kwestie;
- 4° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:
 - a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor het bijgevoegde document;
 - b) het kantoor waar nadere inlichtingen kunnen worden verkregen over het genotificeerde document of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a).

§ 3. De Vlaamse autoriteit doet alleen een verzoek tot notificatie op grond van dit artikel als de Vlaamse autoriteit niet kan notificeren volgens de regels die in België gelden voor de notificatie van het document in kwestie of als een dergelijke notificatie buitensporige problemen zou veroorzaken.

Art. 9. De notificatie, vermeld in artikel 8, doet niet af aan enige andere vorm van notificatie die door de bevoegde Vlaamse autoriteit wordt verricht overeenkomstig de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

De Vlaamse autoriteit kan documenten ook rechtstreeks met een aangetekende brief of langs elektronische weg notificeren aan een persoon op het grondgebied van een lidstaat.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 10. § 1. De Vlaamse autoriteit kan een verzoek tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel bestaat, aan een buitenlandse autoriteit toezenden.

Als en zolang de schuldvordering en/of de uitvoerbare titel worden betwist in België, kan de Vlaamse autoriteit geen verzoek tot invordering indienen, behalve in de gevallen waarin artikel 25, § 2, wordt toegepast.

§ 2 De Vlaamse autoriteit kan pas een verzoek tot invordering doen, nadat in België alle invorderingsprocedures die in dat geval ter beschikking staan, werden aangewend, behalve als

- 1° het duidelijk is dat er in België geen vermogensbestanddelen zijn die voor invordering vatbaar zijn of dat die procedures niet tot een volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden, en de Vlaamse autoriteit over specifieke inlichtingen beschikt dat de betrokken persoon in de aangezochte lidstaat over vermogensbestanddelen beschikt,

- 2° de aanwending van die procedures in België tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

§ 3. Zodra de Vlaamse autoriteit kennis krijgt van nuttige inlichtingen over de schuldvordering die de aanleiding tot het verzoek tot invordering heeft gevormd, doet ze die aan de buitenlandse

autoriteit toekomen.

Art. 11. § 1. Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd. Die uniforme uitvoerbare titel weerspiegelt de inhoud van de oorspronkelijke uitvoerbare titel en bevat ten minste de volgende informatie:

- 1° de gegevens aan de hand waarvan de oorspronkelijke uitvoerbare titel kan worden achterhaald, een beschrijving van de schuldvordering, onder meer de aard, het tijdvak waarop de schuldvordering betrekking heeft, alle data die relevant zijn voor de invorderingsprocedure, alsook het bedrag van de schuldvordering en de verschillende onderdelen ervan, zoals de hoofdsom, de verlopen interesten, enzovoort;
- 2° de naam en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de schuldenaar vast te stellen;
- 3° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:
 - a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor de vestiging van de schuldvordering;
 - b) het kantoor waar verdere inlichtingen kunnen worden verkregen over de schuldvordering of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a)

§ 2. Bij het verzoek tot invordering van een schuldvordering kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

Art. 12. § 1. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van een wijziging van het verzoek tot invordering of van de intrekking ervan, met opgave van de redenen voor die wijziging of intrekking.

§ 2 Als de wijziging van het verzoek voortvloeit uit een beslissing over een betwisting als vermeld in artikel 24, § 1, brengt de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van die beslissing en bezorgt ze de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Artikel 11, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Art. 13. De Vlaamse autoriteit kan een verzoek om bewarende maatregelen indienen om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in België op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het Belgische recht en administratieve praktijk in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Bij het verzoek om bewarende maatregelen kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

Art. 14. Bij de uitvoering van artikel 13, zijn artikel 10, § 3, artikel 12, 20, § 1 en 2, en artikel 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 5. Regels voor het verstrekken van bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Art. 15. § 1. De Vlaamse autoriteit verstrekt op verzoek aan een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen die normaal gezien voor die buitenlandse autoriteit nuttig kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Met het oog op die inlichtingenverstrekking laat de Vlaamse autoriteit alle administratieve onderzoeken verrichten die noodzakelijk zijn om die inlichtingen te verkrijgen

§ 2. De Vlaamse autoriteit is er niet tot gehouden inlichtingen te verstrekken:

- 1° die ze niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen die in België zijn ontstaan;
- 2° waarmee een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim zou worden onthuld;
- 3° waarvan de mededeling een aantasting zou kunnen vormen van de veiligheid of in strijd zou kunnen zijn met de openbare orde in België.

§ 3. De Vlaamse autoriteit mag niet weigeren inlichtingen te verstrekken, louter omdat de inlichtingen berusten bij een bank, een andere financiële instelling of een persoon die als vertegenwoordiger, agent of trustee optreedt, of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsaandelen in een persoon.

§ 4. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de redenen voor afwijzing van het verzoek om inlichtingen.

Art. 16. § 1. De Vlaamse autoriteit kan met een buitenlandse autoriteit overeenkomen dat de ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd onder de voorwaarden die de Vlaamse autoriteit vaststelt

- 1° aanwezig zijn in België in de kantoren waar de administratieve overheden hun taken vervullen;
- 2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het Belgische grondgebied;

3° de bevoegde ambtenaren in rechtszaken in België bijstaan.

Voor zover de Belgische wetgeving dat toestaat, kan in de overeenkomst, vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat ambtenaren van de buitenlandse autoriteit personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken

§ 2. De ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden, vermeld in paragraaf 1, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2 Verzoek tot notificatie

Art. 17. De Vlaamse autoriteit gaat op verzoek van een buitenlandse autoriteit over tot notificatie aan de geadresseerde van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4, of de invordering daarvan, die uitgaan van een in de verzoekende lidstaat gevestigde autoriteit op voorwaarde dat het verzoek tot notificatie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, § 2

De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan haar verzoek tot notificatie is gegeven en meer in het bijzonder van de datum waarop het document aan de geadresseerde is genotificeerd.

Art. 18. De Vlaamse autoriteit zorgt ervoor dat de notificatie in België wordt gedaan overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 19. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de Vlaamse autoriteit over tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat.

Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 11, § 1. Deze uniforme titel maakt de tenuitvoerlegging en het leggen van bewarend beslag in het Vlaamse Gewest mogelijk en vormt de enige grondslag voor invorderingsmaatregelen en bewarende maatregelen die in het Vlaamse Gewest worden genomen op basis van dat verzoek tot invordering. Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van de uniforme titel verlangd.

Art. 20. § 1. Met het oog op de invordering in België wordt iedere schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering is ingediend, behandeld alsof het een Belgische schuldvordering betreft, tenzij in dit decreet anders is bepaald. De Vlaamse autoriteit wendt de bevoegdheden en procedures aan waarover ze beschikt volgens de Belgische wettelijke, bestuursrechtelijke en

administratieve bepalingen ter zake van schuldvorderingen met betrekking tot dezelfde belasting of hetzelfde recht dan wel, bij gebreke daarvan, een soortgelijke belasting of soortgelijk recht.

De buitenlandse schuldvorderingen waarvoor om bijstand is verzocht, genieten geen enkel voorrecht.

De Vlaamse autoriteit vordert de schuldvordering in euro in.

§ 2. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat ze aan haar verzoek tot invordering heeft gegeven.

§ 3. Met ingang van de datum waarop het verzoek tot invordering is ontvangen, brengt de Vlaamse autoriteit de toepasselijke verwijlinteressen in rekening.

§ 4. De Vlaamse autoriteit kan, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan, aan de schuldenaar uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan, en kan daarvoor interesten aanrekenen. Ze brengt vervolgens de buitenlandse autoriteit op de hoogte van ieder besluit in die zin.

§ 5. Onverminderd artikel 27, § 1, maakt de Vlaamse autoriteit de bedragen die ze met betrekking tot de schuldvordering heeft ingevorderd, inclusief de interesten, vermeld in de derde en vierde paragraaf, aan de buitenlandse autoriteit over.

Art. 21. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de Vlaamse autoriteit, voor zover de wetgeving dat toestaat en overeenkomstig haar administratieve praktijk, over tot het nemen van bewarende maatregelen, om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het nationale recht en administratieve praktijk van de verzoekende lidstaat in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van het document dat in voorkomend geval is opgesteld met het oog op het nemen van bewarende maatregelen in de verzoekende lidstaat met betrekking tot de schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, verlangd.

Bij de uitvoering van het eerste en tweede lid, zijn artikel 20, § 1 en § 2, artikel 22, 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Art. 22. Als de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel aan de Vlaamse autoriteit bezorgt, handelt de Vlaamse autoriteit de invorderingsmaatregelen verder af op basis van die aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

De invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die al in België zijn genomen op grond van de oorspronkelijke uniforme uitvoerbare titel, kunnen op grond van de aangepaste uniforme

uitvoerbare titel worden voortgezet, tenzij het verzoek is gewijzigd wegens ongeldigheid van de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat of van de uniforme uitvoerbare titel in België.

Artikel 19, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel

Afdeling 4. Begrenzing van de verplichtingen van de Vlaamse autoriteit

Art. 23. § 1. De Vlaamse autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 19 tot en met 22, te verlenen, als de invordering van de schuldvordering, door de situatie van de schuldenaar, ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk een dergelijke uitzondering voor schuldvorderingen toestaan.

§ 2. De Vlaamse autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 15 tot en met 22 te verlenen, als het initiële verzoek om bijstand krachtens artikel 15, 16, 17, 19 of 21 betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden tot de datum van het initiële verzoek om bijstand.

In de gevallen waarin de schuldvordering of de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat wordt betwist, wordt de termijn van vijf jaar evenwel geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop in de verzoekende lidstaat vaststaat dat de schuldvordering of de uitvoerbare titel niet langer kan worden betwist.

In het geval waarin de verzoekende lidstaat uitstel van betaling heeft verleend of betaling in termijnen heeft toegestaan, wordt de termijn van vijf jaar geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop de volledige betalingstermijn is verstreken.

In de gevallen vermeld in het tweede en derde lid is de Vlaamse autoriteit er evenwel niet toe gehouden bijstand te verlenen met betrekking tot schuldvorderingen die meer dan tien jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden.

§ 3. De Vlaamse autoriteit verleent geen bijstand als het totale bedrag van de vorderingen waarvoor om bijstand wordt verzocht en die onder dit decreet vallen, minder dan 1.500 euro bedraagt.

§ 4. De Vlaamse autoriteit deelt de buitenlandse autoriteit de redenen voor een afwijzing van een verzoek om bijstand mee.

Hoofdstuk 6. Algemene bepalingen

Afdeling 1. Geschillen

Art. 24. § 1. Geschillen over een schuldvordering die in België is ontstaan, de oorspronkelijke uitvoerbare titel of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in

een lidstaat, alsook geschillen in verband met de geldigheid van een notificatie verricht op verzoek van de Vlaamse autoriteit, vallen onder de bevoegdheid van de bevoegde Belgische instantie.

Als bij de bevoegde Belgische instantie een rechtsgeding als vermeld in het eerste lid aanhangig wordt gemaakt, brengt de Vlaamse autoriteit de betrokken buitenlandse autoriteit daarvan op de hoogte en deelt ze mee welk gedeelte van de schuldvordering niet wordt betwist.

Als een belanghebbende in de loop van de invorderingsprocedure in België de van oorsprong buitenlandse schuldvordering, de oorspronkelijke uitvoerbare titel van een lidstaat of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in België betwist, deelt de Vlaamse autoriteit die belanghebbende mee dat hij een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de lidstaat van oorsprong van de schuldvordering, overeenkomstig de daar geldende rechtsregels.

§ 2. Geschillen over invorderingsmaatregelen die als bijstand in België zijn genomen of over de geldigheid van een notificatie die als bijstand in België is verricht, worden aanhangig gemaakt bij de bevoegde Belgische instantie overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

Art. 25. § 1. Zodra de Vlaamse autoriteit de informatie, vermeld in artikel 24, § 1, derde lid heeft ontvangen, hetzij van de buitenlandse autoriteit, hetzij van de belanghebbende, schorst ze de invorderingsprocedure voor het betwiste gedeelte van de schuldvordering, in afwachting van de beslissing van de daarvoor bevoegde instantie, tenzij de buitenlandse autoriteit erom verzoekt het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen.

Onverminderd artikel 21 kan de Vlaamse autoriteit op verzoek van de buitenlandse autoriteit of als de Vlaamse autoriteit dat anderszins nodig acht, overgaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan.

§ 2. De Vlaamse autoriteit kan overeenkomstig haar wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en haar administratieve praktijk, de buitenlandse autoriteit erom verzoeken een betwiste schuldvordering of het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen, voor zover de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk die in de lidstaat gelden, dat toestaan. Een dergelijk verzoek moet met redenen worden omkleed worden. Als de uitkomst van de betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de Vlaamse autoriteit ertoe gehouden elk ingevorderd bedrag terug te betalen. Dat bedrag wordt vermeerderd met eventueel verschuldigde vergoedingen, overeenkomstig de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden.

Onverminderd artikel 13 kan de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit erom verzoeken over te gaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen.

§ 3. Als in België of in de betrokken lidstaat een minnelijke procedure ter oplossing van het geschil is aangevat en de uitkomst van de procedure gevolgen kan hebben voor de schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, worden de invorderingsmaatregelen die de Vlaamse autoriteit heeft genomen, geschorst tot na de afronding van die procedure of worden

ze opgeheven, tenzij het gaat om een geval van hoogdringendheid wegens fraude of insolventie. Als de invorderingsmaatregelen worden geschorst of opgeheven, is paragraaf 2 van toepassing

Afdeling 2. Verjaring

Art. 26. § 1. De vraagstukken met betrekking tot de verjaring worden uitsluitend geregeld bij de rechtsregels die gelden in de verzoekende lidstaat, België inbegrepen.

§ 2. Voor de schorsing, stuiting of verlenging van verjaringstermijnen, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand, door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn volgens de rechtsregels in die lidstaat wordt geschorst, gestuit of verlengd, geacht hetzelfde gevolg te hebben in België, op voorwaarde dat de rechtsregels die in België gelden, in het overeenkomstige gevolg voorzien.

Als de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden, geen schorsing, stuiting of verlenging van de verjaringstermijn toestaan, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die, als ze door of namens de Vlaamse autoriteit in België waren genomen, tot gevolg hadden gehad dat de verjaringstermijn volgens de Belgische rechtsregels was geschorst, gestuit of verlengd, geacht, voor wat dat gevolg betreft, te zijn genomen in België.

Met behoud van de toepassing van het eerste en tweede lid, kan de verzoekende Vlaamse autoriteit maatregelen nemen teneinde de verjaringstermijn overeenkomstig de Belgische rechtsregels te schorsen, te stuiten of te verlengen.

§ 3. De verzoekende Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben.

De aangezochte Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben.

Afdeling 3. Kosten

Art. 27. § 1. Naast de bedragen, vermeld in artikel 20, § 5, probeert de aangezochte Vlaamse autoriteit bij de betrokken persoon tot invordering over te gaan en de kosten in te houden die ze voor de invordering heeft gemaakt, overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

§ 2. De aangezochte Vlaamse autoriteit ziet af van een vergoeding voor de kosten die voortvloeien uit de bijstand die ze overeenkomstig dit decreet verleent.

Als de invordering evenwel tot een bijzonder probleem leidt, zeer hoge kosten veroorzaakt of verband houdt met de georganiseerde misdaad, kunnen de Vlaamse autoriteit en de buitenlandse autoriteit per geval specifieke afspraken maken over de voorwaarden van de vergoeding.

§ 3. De verzoekende Vlaamse autoriteit blijft evenwel ten opzichte van de aangezochte buitenlandse autoriteit aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen die het gevolg zijn van eisen die als niet gerechtvaardigd zijn erkend wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de bevoegde Belgische overheid afgegeven uitvoerbare titel betreft.

Afdeling 4. Standaardformulieren en wijze van communicatie

Art. 28. § 1. Verzoeken om inlichtingen overeenkomstig artikel 6, verzoeken tot notificatie overeenkomstig artikel 8, § 1, verzoeken tot invordering overeenkomstig artikel 10, § 1, en verzoeken om bewarende maatregelen overeenkomstig artikel 13, § 1, worden met gebruikmaking van een standaardformulier langs elektronische weg ingediend, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is. Die formulieren worden voor zover dat mogelijk is, ook gebruikt voor iedere nadere mededeling over het verzoek.

De uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in een lidstaat en het document voor het nemen van bewarende maatregelen van de verzoekende Vlaamse autoriteit alsook de andere documenten, vermeld in de artikel 11 en 13, worden eveneens langs elektronische weg verzonden, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is.

In voorkomend geval kunnen bij de standaardformulieren verslagen, verklaringen en andere documenten worden gevoegd, of eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels van die documenten, die ook langs elektronische weg worden verzonden, tenzij dit om technische redenen niet haalbaar is.

Ook inlichtingen kunnen overeenkomstig artikel 5 worden uitgewisseld met gebruikmaking van standaardformulieren en communicatie langs elektronische weg.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op inlichtingen en documenten die worden verkregen bij de aanwezigheid in administratiekantoren in België of de deelname aan administratieve onderzoeken in België overeenkomstig artikel 16.

§ 3. Als de communicatie niet langs elektronische weg of met gebruikmaking van standaardformulieren geschiedt, doet dat geen afbreuk aan de geldigheid van de verkregen inlichtingen of de maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan een verzoek om bijstand.

Afdeling 5 Taalregeling

Art. 29. § 1. Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden naar de buitenlandse autoriteit verzonden in de officiële taal of een van de officiële talen

van de aangezochte lidstaat of er wordt een vertaling bijgevoegd.

Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden naar de Vlaamse autoriteit verzonden in het Nederlands of er wordt een vertaling in het Nederlands bijgevoegd.

De verzoekende Vlaamse autoriteit kan evenwel overeenkomen met de buitenlandse autoriteit om sommige delen van die documenten op te stellen in een andere taal dan het Nederlands of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat.

Het feit dat sommige delen van de documenten bedoeld in het eerste lid, niet in Nederlands gesteld zijn, doet niet af aan hun geldigheid noch aan de geldigheid van de procedure, op voorwaarde dat die andere taal tussen de Vlaamse autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen is.

§ 2. De documenten waarvoor overeenkomstig artikel 8 om notificatie wordt verzocht, kunnen in de officiële taal van de Vlaamse autoriteit aan de buitenlandse autoriteit worden toegezonden.

§ 3. Als bij een verzoek andere documenten gevoegd zijn dan vermeld in de paragrafen 1 en 2, kan de aangezochte Vlaamse autoriteit als dat noodzakelijk is, de buitenlandse autoriteit verzoeken om een vertaling van die documenten in een van de officiële talen van België of in een andere taal die bilateraal tussen de betrokken lidstaten overeengekomen is.

Afdeling 6. Verstrekken van inlichtingen en documenten

Art. 30. § 1 De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn ontvangen, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin voor soortgelijke inlichtingen wordt voorzien overeenkomstig het Belgische recht.

De inlichtingen in kwestie kunnen worden gebruikt voor het nemen van invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die betrekking hebben op de schuldvorderingen die onder dit decreet vallen. Ze kunnen ook worden gebruikt voor de vestiging en invordering van verplichte sociale zekerheidsbijdragen.

§ 2. De inlichtingen die de buitenlandse autoriteit verstrekt, kunnen in België ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het recht van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt, voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

De inlichtingen die de Vlaamse autoriteit verstrekt kunnen in de ontvangende lidstaat ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het Belgische recht voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

§ 3. Als de Vlaamse autoriteit van oordeel is dat de inlichtingen die overeenkomstig dit decreet verkregen zijn voor het doel, vermeld in paragraaf 1 van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan ze die inlichtingen aan die derde lidstaat doorgeven, op voorwaarde dat die inlichtingen worden doorgegeven overeenkomstig de voorschriften en procedures van dit decreet. Ze brengt de lidstaat waaruit de inlichtingen afkomstig zijn, op de hoogte van haar voornemen de

inlichtingen met een derde lidstaat te delen

Als een buitenlandse autoriteit de Vlaamse autoriteit op de hoogte brengt van haar voornemen om de verkregen inlichtingen die afkomstig zijn uit België en die voor het doel, vermeld in paragraaf 1, van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan de Vlaamse autoriteit zich tegen het delen van die inlichtingen verzetten binnen tien werkdagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving van de buitenlandse autoriteit.

§ 4. Als de inlichtingen afkomstig zijn uit België kan alleen de Vlaamse autoriteit toestemming verlenen voor het gebruik overeenkomstig paragraaf 2 van de inlichtingen die overeenkomstig paragraaf 3 zijn doorgegeven.

§ 5. De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn verkregen kunnen door alle autoriteiten in België als bewijs worden aangevoerd of kunnen worden gebruikt op dezelfde wijze als soortgelijke inlichtingen die in België zelf zijn verkregen.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Art. 31. Dit decreet doet geen afbreuk aan de vervulling van een eventuele verplichting tot het verstrekken van ruimere bijstand op grond van bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen, onder meer met betrekking tot de notificatie van gerechtelijke of buitengerechtelijke akten.

Art. 32. Elk verzoek tot invordering of bewarende maatregelen dat wordt verricht door de Vlaamse autoriteit overeenkomstig artikel 10 tot en met 14, schorst de verjaring als het verzoek betrekking heeft op een natuurlijke persoon die zijn woonplaats buiten België heeft of op een rechtspersoon die buiten België zijn maatschappelijke zetel, zijn voornaamste inrichting of zijn zetel van bestuur of beheer heeft. De schorsing vangt aan op de datum waarop het verzoek bij de buitenlandse autoriteit wordt ingediend en eindigt op de datum waarop de buitenlandse autoriteit meedeelt dat het verzoek afgehandeld is.

Art. 33. Dit decreet treedt in werking de dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de schuldvorderingen bedoeld in artikel 4, §1, 2° waarvan de Vlaamse Regering de inwerkingtreding bepaalt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand.

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.115/1
VAN 11 APRIL 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 20 maart 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijk Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen’, heeft het volgende advies gegeven:

51.115/1

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de omzetting voor het Vlaamse Gewest² van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 ‘betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen’.³

BEVOEGDHEID

3. In advies 50.106/1/V, gegeven op 13 september 2011 over een voorontwerp van wet tot omzetting, voor de federale Staat, van dezelfde richtlijn als die welke het voorliggende ontwerp beoogt om te zetten voor het Vlaamse Gewest, werd de volgende opmerking geformuleerd betreffende de bevoegdheid:

“Zoals terecht in het aan artikel 3, § 1, 1°, van het ontwerp toegevoegde lid wordt bepaald, is de aan te nemen wet, indien het gaat om ‘vormen van belastingen en rechten’ geheven door een territoriaal of een staatkundig onderdeel van België, enkel van toepassing op die vormen van belastingen en rechten waarvoor de Federale Overheidsdienst Financiën de inning en de invordering verzekert. De gemeenschappen en de gewesten zullen inderdaad eveneens richtlijn 2010/24/EU moeten omzetten voor de belastingen en de rechten waarvoor zijzelf of de instanties ten aanzien waarvan zij bevoegd zijn, de inning en de invordering verzekeren.”⁴

¹ Aangezien het om een ontwerp van decreet gaat wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Zoals in de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt aangegeven, heeft de richtlijn 2010/24/EU niet enkel betrekking op de invordering van schuldvorderingen uit belastingen, doch ook op schuldvorderingen uit rechten en andere maatregelen voor zover deze niet uitdrukkelijk zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de richtlijn (bijvoorbeeld niet-fiscale schuldvorderingen met betrekking tot gemeenschapsaangelegenheden). Het gegeven dat de Vlaamse Gemeenschap thans geen belastingen heft, betekent dan ook niet dat de richtlijn voor de Vlaamse Gemeenschap niet zou moeten worden omgezet.

³ Deze richtlijn komt in de plaats van richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 ‘betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen’. Ze diende te zijn omgezet uiterlijk op 31 december 2011 (richtlijn 2010/24/EU, artikel 28, lid 1).

⁴ *Parl.St.* Kamer 2011-12, nr. 53-1915/001, 36-40.

51.115/1

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* voor het voorliggende ontwerp, wat inhoudt dat, wanneer artikel 4, § 1, 1°, ervan de regeling toepasselijk maakt op “alle vormen van belastingen en rechten, geheven: a. door of ten behoeve van het Vlaamse Gewest of [een andere lidstaat van de Europese Unie]; b. door of ten behoeve van een territoriaal of staatskundig onderdeel, lokale overheden daaronder inbegrepen, van het Vlaamse Gewest of [een andere lidstaat van de Europese Unie]”, dat slechts mogelijk is met voorbehoud ten aanzien van dergelijke belastingen en rechten uit de werkingssfeer van de federale wet, te weten die waarvoor de federale overheidsdienst Financiën de inning en de invordering verzekert.⁵

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt expliciet vermeld dat dit decreet enkel van toepassing is op die vormen van belastingen en rechten waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning en invordering verzekert. Het volstaat echter niet dit enkel in de toelichting te vermelden.

Om te voorkomen dat door de algemene bewoordingen van artikel 4, § 1, 1°, a en b, van het ontwerp ten onrechte de indruk ontstaat dat het ontworpen decreet en de federale wet gelijktijdig toepasselijk zouden kunnen zijn, moeten de desbetreffende onderdelen bijgevolg worden aangevuld met de woorden “, behalve indien de federale overheidsdienst Financiën de inning en de invordering ervan verzekert”.

4. Uit de tekst van artikel 4, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2010/24/EU volgt weliswaar dat er verschillende bevoegde autoriteiten per lidstaat kunnen zijn, maar artikel 4, lid 2, eerste alinea, van de richtlijn vereist dat de bevoegde autoriteiten een “centraal” verbindingsbureau aanwijzen dat primair verantwoordelijk is voor de contacten met de andere lidstaten op het gebied van de onder deze richtlijn vallende wederzijdse bijstand.

Thans blijkt voor België slechts één bevoegde autoriteit aan de Europese Commissie te zijn aangemeld, namelijk de voorzitter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën.⁶ Op basis van artikel 3, 3°, van het ontwerp zal de Vlaamse Regering de bevoegde autoriteit zijn voor de toepassing van het Vlaamse decreet. Eens dit decreet is aangenomen, zal van die wijziging aan de Europese Commissie kennis moeten worden gegeven op grond van artikel 4, lid 1, eerste alinea, van de richtlijn.

⁵ Het voorontwerp van wet waarover advies 50.106/1/V is gegeven, is uitgemond in de wet van 9 januari 2012 ‘houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen’. De bepaling die erin voorziet dat de federale wet geldt voor belastingen en rechten geheven door een territoriaal of een staatskundig onderdeel van België wanneer de federale overheidsdienst Financiën de inning en de invordering ervan verzekert, is artikel 3, § 1, 1°, tweede lid, van de wet.

⁶ *Pb.C* 12 oktober 2011, afl. 301, 7.

51.115/1

De verplichting voor de bevoegde autoriteiten om een centraal verbindingsbureau aan te wijzen, is in het ontwerp overgenomen in artikel 3, 3°. Uit die ontworpen bepaling volgt dat het de Vlaamse Regering is die het centraal verbindingsbureau dient aan te wijzen. Het Vlaamse Gewest is echter niet bevoegd om die richtlijnbeepaling eenzijdig om te zetten.

Aangezien er voor België één centraal verbindingsofgaan dient te worden aangewezen, en gelet op de onderscheiden bevoegdheden van de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten inzake belastingen en andere heffingen, zal dit centraal verbindingsofgaan een aan die overheden gemeenschappelijke instantie moeten zijn. Een geëigend middel om zulk een instantie op te richten is het sluiten van een samenwerkingsakkoord met toepassing van artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Volgens de gemachtigde werkt de federale overheid reeds aan een dergelijk samenwerkingsakkoord, zij het niet met de gemeenschappen.⁷

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Artikel 4, § 1, van het ontwerp moet worden aangevuld zodat de werkingssfeer van het decreet de schuldvorderingen omvat die voortvloeien uit de in artikel 2, lid 1, c), van richtlijn 2010/24/EU bedoelde gevallen.⁸

6. In de artikelen 9, eerste lid, 13, eerste lid, 18, 21, eerste lid, 23, § 1, en 25, § 2, eerste lid, van het ontwerp wordt, conform hetgeen is bepaald in richtlijn 2010/24/EU, gewag gemaakt van de “administratieve praktijk” die bij het al dan niet stellen van de erin bedoelde handelingen dient te worden gevolgd. De bedoelde administratieve praktijken dienen uiteraard conform de geldende wettelijke of reglementaire bepalingen te zijn; de bepaling mag niet in die zin worden geïnterpreteerd dat ze administratieve praktijken *contra legem* zou valideren of billijken.

⁷ Zie wat de betrokkenheid van de Gemeenschappen betreft, voetnoot 2.

⁸ Vergelijk met artikel 3, § 1, 3°, van de wet van 9 januari 2012.

51.115/1

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 3

7. De verordening waarnaar punt 8° beoogt te verwijzen, is de uitvoeringsverordening (EU) nr. 1189/2011 van de Commissie van 18 november 2011 ‘tot vaststelling van nadere voorschriften voor sommige bepalingen van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen’. Die verordening kan best met zoveel woorden vermeld worden.

Artikel 27

8. Artikel 27, § 3, van het ontwerp luidt:

“De verzoekende Vlaamse autoriteit blijft evenwel ten opzichte van de aangezochte buitenlandse autoriteit aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen die het gevolg zijn van eisen die als niet gerechtvaardigd zijn erkend wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de bevoegde Belgische overheid afgegeven uitvoerbare titel betreft.”

Artikel 20, lid 3, van richtlijn 2010/24/EU maakt echter melding van “de door de verzoekende autoriteit afgegeven titel voor het nemen van executoriale en/of conservatoire maatregelen”.

Bij vergelijking van beide teksten blijkt dat zij niet dezelfde inhoud hebben. De ontworpen bepaling beperkt de regeling tot uitvoerbare titels, terwijl voor het nemen van conservatoire maatregelen geen uitvoerbare titel nodig is.

De ontworpen bepaling dient dan ook beter te worden afgestemd op de tekst van de richtlijn.

51.115/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

P. LEMMENS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid; de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand; de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur; en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Hoofdstuk 2. Definities en toepassingsgebied

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° lidstaat: tenzij uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België;
- 2° richtlijn: richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen;
- 3° bevoegde autoriteit: de autoriteit die het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst aanwijst dat verantwoordelijk is voor de contacten met de andere lidstaten op het gebied van wederzijdse bijstand. Voor de toepassing van dit decreet is de bevoegde autoriteit de Vlaamse Regering;
- 4° Vlaamse autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die door de bevoegde autoriteit gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij een buitenlandse autoriteit of om een dergelijk verzoek van een buitenlandse autoriteit te ontvangen en te behandelen;
- 5° buitenlandse autoriteit: het centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst die gemachtigd is om een verzoek om bijstand betreffende een schuldvordering als vermeld in artikel 4 in te dienen bij de Vlaamse autoriteit of om een dergelijk verzoek van de Vlaamse autoriteit te ontvangen en te behandelen;
- 6° persoon: een van de onderstaande personen of instanties:
 - a) een natuurlijke persoon;
 - b) een rechtspersoon;
 - c) een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de wettelijke status van rechtspersoon bezit;

- d) een andere juridische constructie, ongeacht de aard of de vorm ervan, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die activa bezit of beheert welke die, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, onderworpen zijn aan belastingen die onder dit decreet vallen;
- 7° langs elektronische weg: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking, met inbegrip van digitale compressie, en van gegevensopslag, met gebruikmaking van draden, radio, optische of andere elektromagnetische middelen;
- 8° uniforme uitvoerbare titel: de titel zoals opgenomen in de bijlage bij de uitvoeringsverordening (EU) nr. 1189/2011 van de Commissie van 18 november 2011 tot vaststelling van nadere voorschriften voor sommige bepalingen van richtlijn 2010/24/EU van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

Art. 4. §1. Dit decreet is van toepassing op schuldvorderingen die voortvloeien uit:

- 1° alle vormen van belastingen en rechten, geheven:
 - a) door of ten behoeve van het Vlaamse Gewest of een lidstaat;
 - b) door of ten behoeve van een territoriaal of een staatkundig onderdeel, lokale overheden daaronder begrepen, van het Vlaamse Gewest of een lidstaat;
 - c) ten behoeve van de Europese Unie;behalve indien de Federale Overheidsdienst Financiën de inning en invordering ervan verzekert;
- 2° restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze maatregelen te innen bedragen;
- 3° heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker.

§2. Het toepassingsgebied van dit decreet omvat tevens:

- 1° administratieve sancties, boetes, heffingen en toeslagen in verband met de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig paragraaf 1, welke opgelegd zijn door de administratieve autoriteiten die bevoegd zijn om de desbetreffende belastingen of rechten te heffen of om administratieve onderzoeken daarnaar te verrichten, of welke op verzoek van de bovengenoemde administratieve autoriteiten door administratieve of gerechtelijke instanties bevestigd zijn;
- 2° heffingen voor in het kader van administratieve procedures in verband met belastingen en rechten afgegeven verklaringen en soortgelijke documenten;
- 3° interesten en kosten die verbonden zijn aan de schuldvorderingen waarvoor om bijstand kan worden verzocht overeenkomstig punt 1° en 2° of paragraaf 1.

§3. Dit decreet is niet van toepassing op:

- 1° verplichte socialezekerheidsbijdragen;
- 2° heffingen die niet genoemd worden in de paragraaf 2;
- 3° contractueel verschuldigde bedragen, zoals betalingen voor openbare nutsvoorzieningen;
- 4° strafrechtelijke sancties die zijn opgelegd op grond van een strafvordering of andere strafrechtelijke sancties die niet vallen onder de bepalingen van paragraaf 2, 1°.

Hoofdstuk 3. Uitwisseling van inlichtingen zonder voorafgaand verzoek

Art. 5. Als een teruggave van belastingen of rechten betrekking heeft op een persoon die gevestigd is of zijn woonplaats heeft in een lidstaat, kan de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit van die lidstaat in kennis stellen van de toekomstige teruggave.

Hoofdstuk 4. Regels voor het verzoeken om bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Art. 6. De Vlaamse autoriteit kan bij een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen opvragen die normaal gezien nuttig voor haar kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Art. 7. §1. De Vlaamse autoriteit kan overeenkomen met een buitenlandse autoriteit dat de door de Vlaamse autoriteit gemachtigde ambtenaren onder de door de buitenlandse autoriteit vastgestelde voorwaarden:

- 1° aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve overheden van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;
- 2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;
- 3° de bevoegde ambtenaren van de aangezochte lidstaat in rechtszaken in die lidstaat bijstaan.

Voor zover de wetgeving van de aangezochte lidstaat dat toestaat, kan in de overeenkomst vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat de personeelsleden die door de Vlaamse autoriteit zijn gemachtigd, personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken.

§2. De personeelsleden die door de Vlaamse autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden vermeld in de eerste paragraaf, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Art. 8. §1. De Vlaamse autoriteit kan, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4 of de invordering daarvan, een verzoek aan een buitenlandse autoriteit richten tot notificatie van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

§2. Bij het verzoek tot notificatie wordt een standaardformulier gevoegd dat ten minste de volgende gegevens bevat:

- 1° de naam, het adres en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de geadresseerde vast te stellen;
- 2° het doel van de notificatie en de termijn waarbinnen de notificatie moet worden gedaan;
- 3° een beschrijving van het bijgevoegde document en de aard en het bedrag van de schuldvordering in kwestie;
- 4° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:
 - a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor het bijgevoegde document;
 - b) het kantoor waar nadere inlichtingen kunnen worden verkregen over het genotificeerde document of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a).

§3. De Vlaamse autoriteit doet alleen een verzoek tot notificatie op grond van dit artikel als de Vlaamse autoriteit niet kan notificeren volgens de regels die in België gelden voor de notificatie van het document in kwestie of als een dergelijke notificatie buitensporige problemen zou veroorzaken.

Art. 9. De notificatie, vermeld in artikel 8, doet niet af aan enige andere vorm van notificatie die door de bevoegde Vlaamse autoriteit wordt verricht overeenkomstig de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

De Vlaamse autoriteit kan documenten ook rechtstreeks met een aangetekende brief of langs elektronische weg notificeren aan een persoon op het grondgebied van een lidstaat.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 10. §1. De Vlaamse autoriteit kan een verzoek tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel bestaat, aan een buitenlandse autoriteit toezenden.

Als en zolang de schuldvordering en/of de uitvoerbare titel worden betwist in België, kan de Vlaamse autoriteit geen verzoek tot invordering indienen, behalve in de gevallen waarin artikel 25, §2, wordt toegepast.

§2. De Vlaamse autoriteit kan pas een verzoek tot invordering doen, nadat in België alle invorderingsprocedures die in dat geval ter beschikking staan, werden aangewend, behalve als:

- 1° het duidelijk is dat er in België geen vermogensbestanddelen zijn die voor invordering vatbaar zijn of dat die procedures niet tot een volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden, en de Vlaamse autoriteit over specifieke inlichtingen beschikt dat de betrokken persoon in de aangezochte lidstaat over vermogensbestanddelen beschikt;
- 2° de aanwending van die procedures in België tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

§3. Zodra de Vlaamse autoriteit kennis krijgt van nuttige inlichtingen over de schuldvordering die de aanleiding tot het verzoek tot invordering heeft gevormd, doet ze die aan de buitenlandse autoriteit toekomen.

Art. 11. §1. Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd. Die uniforme uitvoerbare titel weerspiegelt de inhoud van de oorspronkelijke uitvoerbare titel en bevat ten minste de volgende informatie:

- 1° de gegevens aan de hand waarvan de oorspronkelijke uitvoerbare titel kan worden achterhaald, een beschrijving van de schuldvordering, onder meer de aard, het tijdvak waarop de schuldvordering betrekking heeft, alle data die relevant zijn voor de invorderingsprocedure, alsook het bedrag van de schuldvordering en de verschillende onderdelen ervan, zoals de hoofdsom, de verlopen interesten enzovoort;
- 2° de naam en alle andere gegevens die van belang zijn om de identiteit van de schuldenaar vast te stellen;
- 3° de naam, het adres en alle andere contactgegevens met betrekking tot:
 - a) het kantoor dat verantwoordelijk is voor de vestiging van de schuldvordering;
 - b) het kantoor waar verdere inlichtingen kunnen worden verkregen over de schuldvordering of over de mogelijkheden tot betwisting van de betalingsverplichting, als dat een ander kantoor is dan het kantoor, vermeld in punt a).

§2. Bij het verzoek tot invordering van een schuldvordering kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

Art. 12. §1. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van een wijziging van het verzoek tot invordering of van de intrekking ervan, met opgave van de redenen voor die wijziging of intrekking.

§2. Als de wijziging van het verzoek voortvloeit uit een beslissing over een betwisting als vermeld in artikel 24, §1, brengt de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van die beslissing en bezorgt ze de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Artikel 11, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Art. 13. De Vlaamse autoriteit kan een verzoek om bewarende maatregelen indienen om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in België op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het Belgische recht en administratieve praktijk in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Bij het verzoek om bewarende maatregelen kunnen andere documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering en die uitgaan van de bevoegde Belgische overheid.

Art. 14. Bij de uitvoering van artikel 13, zijn artikel 10, §3, artikel 12, 20, §1 en §2, en artikel 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 5. Regels voor het verstrekken van bijstand door de Vlaamse autoriteit aan een lidstaat

Afdeling 1. Verzoek om inlichtingen

Art. 15. §1. De Vlaamse autoriteit verstrekt op verzoek aan een buitenlandse autoriteit alle inlichtingen die normaal gezien voor die buitenlandse autoriteit nuttig kunnen zijn bij de invordering van haar schuldvorderingen als vermeld in artikel 4.

Met het oog op die inlichtingenverstrekking laat de Vlaamse autoriteit alle administratieve onderzoeken verrichten die noodzakelijk zijn om die inlichtingen te verkrijgen.

§2. De Vlaamse autoriteit is er niet toe gehouden inlichtingen te verstrekken:

- 1° die ze niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen die in België zijn ontstaan;
- 2° waarmee een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim zou worden onthuld;
- 3° waarvan de mededeling een aantasting zou kunnen vormen van de veiligheid of in strijd zou kunnen zijn met de openbare orde in België.

§3. De Vlaamse autoriteit mag niet weigeren inlichtingen te verstrekken, louter omdat de inlichtingen berusten bij een bank, een andere financiële instelling of een persoon die als vertegenwoordiger, agent of trustee optreedt, of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsaandelen in een persoon.

§4. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de redenen voor afwijzing van het verzoek om inlichtingen.

Art. 16. §1. De Vlaamse autoriteit kan met een buitenlandse autoriteit overeenkomen dat de ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd onder de voorwaarden die de Vlaamse autoriteit vaststelt:

- 1° aanwezig zijn in België in de kantoren waar de administratieve overheden hun taken vervullen;
- 2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het Belgische grondgebied;
- 3° de bevoegde ambtenaren in rechtszaken in België bijstaan.

Voor zover de Belgische wetgeving dat toestaat, kan in de overeenkomst, vermeld in het eerste lid, 2°, worden bepaald dat ambtenaren van de buitenlandse autoriteit personen kunnen ondervragen en dossiers kunnen onderzoeken.

§2. De ambtenaren die door de buitenlandse autoriteit zijn gemachtigd en die gebruikmaken van de mogelijkheden, vermeld in paragraaf 1, moeten op elk moment een schriftelijke opdracht kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 2. Verzoek tot notificatie

Art. 17. De Vlaamse autoriteit gaat op verzoek van een buitenlandse autoriteit over tot notificatie aan de geadresseerde van alle documenten, dus ook de gerechtelijke documenten, met betrekking tot een schuldvordering als vermeld in artikel 4, of de invordering daarvan, die uitgaan van een in de verzoekende lidstaat gevestigde autoriteit op voorwaarde dat het verzoek tot notificatie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, §2. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan haar verzoek tot notificatie is gegeven en meer in het bijzonder van de datum waarop het document aan de geadresseerde is genotificeerd.

Art. 18. De Vlaamse autoriteit zorgt ervoor dat de notificatie in België wordt gedaan overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk.

Afdeling 3. Verzoek tot invordering of bewarende maatregelen

Art. 19. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de Vlaamse autoriteit over tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat.

Bij een verzoek tot invordering wordt een uniforme uitvoerbare titel gevoegd die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 11, §1. Deze uniforme titel maakt de tenuitvoerlegging en het leggen van bewarend beslag in het Vlaamse Gewest mogelijk en vormt de enige grondslag voor invorderingsmaatregelen en bewarende maatregelen die in het Vlaamse Gewest worden genomen op basis van dat verzoek tot invordering. Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van de uniforme titel verlangd.

Art. 20. §1. Met het oog op de invordering in België wordt iedere schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering is ingediend, behandeld alsof het een Belgische schuldvordering betreft, tenzij in dit decreet anders is bepaald. De Vlaamse autoriteit wendt de bevoegdheden en procedures aan waarover ze beschikt volgens de Belgische wettelijke, bestuursrechtelijke en administratieve bepalingen ter zake van schuldvorderingen met betrekking tot dezelfde belasting of hetzelfde recht dan wel, bij gebreke daarvan, een soortgelijke belasting of soortgelijk recht.

De buitenlandse schuldvorderingen waarvoor om bijstand is verzocht, genieten geen enkel voorrecht.

De Vlaamse autoriteit vordert de schuldvordering in euro in.

§2. De Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit onverwijld op de hoogte van het gevolg dat ze aan haar verzoek tot invordering heeft gegeven.

§3. Met ingang van de datum waarop het verzoek tot invordering is ontvangen, brengt de Vlaamse autoriteit de toepasselijke verwijlinteressen in rekening.

§4. De Vlaamse autoriteit kan, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan, aan de schuldenaar uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan, en kan daarvoor interesten aanrekenen. Ze brengt vervolgens de buitenlandse autoriteit op de hoogte van ieder besluit in die zin.

§5. Onverminderd artikel 27, §1, maakt de Vlaamse autoriteit de bedragen die ze met betrekking tot de schuldvordering heeft ingevorderd, inclusief de interesten, vermeld in de derde en vierde paragraaf, aan de buitenlandse autoriteit over.

Art. 21. Op verzoek van een buitenlandse autoriteit gaat de Vlaamse autoriteit, voor zover de wetgeving dat toestaat en overeenkomstig haar administratieve praktijk, over tot het nemen van bewarende maatregelen, om de invordering te waarborgen als de schuldvordering of de uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat op het moment van de indiening van het verzoek wordt betwist, of als voor de schuldvordering nog geen uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat bestaat, voor zover bewarende maatregelen op grond van het nationale recht en administratieve praktijk van de verzoekende lidstaat in een soortgelijke situatie eveneens mogelijk zijn.

Er wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van het document dat in voorkomend geval is opgesteld met het oog op het nemen van bewarende maatregelen in de verzoekende lidstaat met betrekking tot de schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, verlangd.

Bij de uitvoering van het eerste en tweede lid, zijn artikel 20, §1 en §2, artikel 22, 24 en 25 van overeenkomstige toepassing.

Art. 22. Als de buitenlandse autoriteit een aangepaste uniforme uitvoerbare titel aan de Vlaamse autoriteit bezorgt, handelt de Vlaamse autoriteit de invorderingsmaatregelen verder af op basis van die aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

De invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die al in België zijn genomen op grond van de oorspronkelijke uniforme uitvoerbare titel, kunnen op grond van de aangepaste uniforme uitvoerbare titel worden voortgezet, tenzij het verzoek is gewijzigd wegens ongeldigheid van de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat of van de uniforme uitvoerbare titel in België.

Artikel 19, 24 en 25 zijn van toepassing op de aangepaste uniforme uitvoerbare titel.

Afdeling 4. Begrenzing van de verplichtingen van de Vlaamse autoriteit

Art. 23. §1. De Vlaamse autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 19 tot en met 22, te verlenen, als de invordering van de schuldvordering, door de situatie van

de schuldenaar, ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk een dergelijke uitzondering voor schuldvorderingen toestaan.

§2. De Vlaamse autoriteit is er niet toe gehouden de bijstand, vermeld in artikel 15 tot en met 22 te verlenen, als het initiële verzoek om bijstand krachtens artikel 15, 16, 17, 19 of 21 betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden tot de datum van het initiële verzoek om bijstand.

In de gevallen waarin de schuldvordering of de oorspronkelijke uitvoerbare titel in de verzoekende lidstaat wordt betwist, wordt de termijn van vijf jaar evenwel geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop in de verzoekende lidstaat vaststaat dat de schuldvordering of de uitvoerbare titel niet langer kan worden betwist.

In het geval waarin de verzoekende lidstaat uitstel van betaling heeft verleend of betaling in termijnen heeft toegestaan, wordt de termijn van vijf jaar geacht een aanvang te nemen op het tijdstip waarop de volledige betalingstermijn is verstreken.

In de gevallen vermeld in het tweede en derde lid is de Vlaamse autoriteit er evenwel niet toe gehouden bijstand te verlenen met betrekking tot schuldvorderingen die meer dan tien jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat opeisbaar is geworden.

§3. De Vlaamse autoriteit verleent geen bijstand als het totale bedrag van de vorderingen waarvoor om bijstand wordt verzocht en die onder dit decreet vallen, minder dan 1500 euro bedraagt.

§4. De Vlaamse autoriteit deelt de buitenlandse autoriteit de redenen voor een afwijzing van een verzoek om bijstand mee.

Hoofdstuk 6. Algemene bepalingen

Afdeling 1. Geschillen

Art. 24. §1. Geschillen over een schuldvordering die in België is ontstaan, de oorspronkelijke uitvoerbare titel of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in een lidstaat, alsook geschillen in verband met de geldigheid van een notificatie verricht op verzoek van de Vlaamse autoriteit, vallen onder de bevoegdheid van de bevoegde Belgische instantie.

Als bij de bevoegde Belgische instantie een rechtsgeding als vermeld in het eerste lid aanhangig wordt gemaakt, brengt de Vlaamse autoriteit de betrokken buitenlandse autoriteit daarvan op de hoogte en deelt ze mee welk gedeelte van de schuldvordering niet wordt betwist.

Als een belanghebbende in de loop van de invorderingsprocedure in België de van oorsprong buitenlandse schuldvordering, de oorspronkelijke uitvoerbare titel van een lidstaat of de uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in België betwist, deelt de Vlaamse autoriteit die belanghebbende mee dat hij een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de lidstaat van oorsprong van de schuldvordering, overeenkomstig de daar geldende rechtsregels.

§2. Geschillen over invorderingsmaatregelen die als bijstand in België zijn genomen of over de geldigheid van een notificatie die als bijstand in België is verricht, worden aanhangig gemaakt bij de bevoegde Belgische instantie overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

Art. 25. §1. Zodra de Vlaamse autoriteit de informatie, vermeld in artikel 24, §1, derde lid, heeft ontvangen, hetzij van de buitenlandse autoriteit, hetzij van de belanghebbende, schorst ze de invorderingsprocedure voor het betwiste gedeelte van de schuldvordering, in afwachting van de beslissing van de daarvoor bevoegde instantie, tenzij de buitenlandse autoriteit erom verzoekt het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen.

Onverminderd artikel 21 kan de Vlaamse autoriteit op verzoek van de buitenlandse autoriteit of als de Vlaamse autoriteit dat anderszins nodig acht, overgaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toestaan.

§2. De Vlaamse autoriteit kan overeenkomstig haar wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en haar administratieve praktijk, de buitenlandse autoriteit erom verzoeken een betwiste schuldvordering of het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen, voor zover de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk die in de lidstaat gelden, dat toestaan. Een dergelijk verzoek moet met redenen worden omkleed. Als de uitkomst van de betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de Vlaamse autoriteit ertoe gehouden elk ingevorderd bedrag terug te betalen. Dat bedrag wordt vermeerderd met eventueel verschuldigde vergoedingen, overeenkomstig de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden.

Onverminderd artikel 13 kan de Vlaamse autoriteit de buitenlandse autoriteit erom verzoeken over te gaan tot het nemen van bewarende maatregelen om de invordering te waarborgen.

§3. Als in België of in de betrokken lidstaat een minnelijke procedure ter oplossing van het geschil is aangevat en de uitkomst van de procedure gevolgen kan hebben voor de schuldvordering waarvoor om bijstand is verzocht, worden de invorderingsmaatregelen die de Vlaamse autoriteit heeft genomen, geschorst tot na de afronding van die procedure of worden ze opgeheven, tenzij het gaat om een geval van hoogdringendheid wegens fraude of insolventie. Als de invorderingsmaatregelen worden geschorst of opgeheven, is paragraaf 2 van toepassing.

Afdeling 2. Verjaring

Art. 26. §1. De vraagstukken met betrekking tot de verjaring worden uitsluitend geregeld bij de rechtsregels die gelden in de verzoekende lidstaat, België inbegrepen.

§2. Voor de schorsing, stuiting of verlenging van verjaringstermijnen, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand, door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn volgens de rechtsregels in die lidstaat wordt geschorst, gestuit of verlengd, geacht hetzelfde gevolg te hebben in België, op voorwaarde dat de rechtsregels die in België gelden, in het overeenkomstige gevolg voorzien.

Als de rechtsregels die in de aangezochte lidstaat gelden, geen schorsing, stuiting of verlenging van de verjaringstermijn toestaan, worden maatregelen tot invordering van

schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand door of namens de buitenlandse autoriteit worden genomen en die, als ze door of namens de Vlaamse autoriteit in België waren genomen, tot gevolg hadden gehad dat de verjaringstermijn volgens de Belgische rechtsregels was geschorst, gestuit of verlengd, geacht, voor wat dat gevolg betreft, te zijn genomen in België.

Met behoud van de toepassing van het eerste en tweede lid, kan de verzoekende Vlaamse autoriteit maatregelen nemen teneinde de verjaringstermijn overeenkomstig de Belgische rechtsregels te schorsen, te stuiten of te verlengen.

§3. De verzoekende Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben.

De aangezochte Vlaamse autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van iedere maatregel die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor invorderings- of bewarende maatregelen zijn gevraagd, stuit, schorst of verlengt of die de stuiting, schorsing of verlenging tot gevolg kan hebben.

Afdeling 3. Kosten

Art. 27. §1. Naast de bedragen, vermeld in artikel 20, §5, probeert de aangezochte Vlaamse autoriteit bij de betrokken persoon tot invordering over te gaan en de kosten in te houden die ze voor de invordering heeft gemaakt, overeenkomstig de Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

§2. De aangezochte Vlaamse autoriteit ziet af van een vergoeding voor de kosten die voortvloeien uit de bijstand die ze overeenkomstig dit decreet verleent.

Als de invordering evenwel tot een bijzonder probleem leidt, zeer hoge kosten veroorzaakt of verband houdt met de georganiseerde misdaad, kunnen de Vlaamse autoriteit en de buitenlandse autoriteit per geval specifieke afspraken maken over de voorwaarden van de vergoeding.

§3. De verzoekende Vlaamse autoriteit blijft evenwel ten opzichte van de aangezochte buitenlandse autoriteit aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen die het gevolg zijn van eisen die als niet gerechtvaardigd zijn erkend wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de bevoegde Belgische overheid afgegeven titel voor het nemen van uitvoerbare of bewarende maatregelen betreft.

Afdeling 4. Standaardformulieren en wijze van communicatie

Art. 28. §1. Verzoeken om inlichtingen overeenkomstig artikel 6, verzoeken tot notificatie overeenkomstig artikel 8, §1, verzoeken tot invordering overeenkomstig artikel 10, §1, en verzoeken om bewarende maatregelen overeenkomstig artikel 13, §1, worden met gebruikmaking van een standaardformulier langs elektronische weg ingediend, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is. Die formulieren worden voor zover dat mogelijk is, ook gebruikt voor iedere nadere mededeling over het verzoek.

De uniforme uitvoerbare titel voor het nemen van invorderingsmaatregelen in een lidstaat en het document voor het nemen van bewarende maatregelen van de verzoekende Vlaamse autoriteit alsook de andere documenten, vermeld in de artikelen 11 en 13, wor-

den eveneens langs elektronische weg verzonden, tenzij dat om technische redenen niet haalbaar is.

In voorkomend geval kunnen bij de standaardformulieren verslagen, verklaringen en andere documenten worden gevoegd, of eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels van die documenten, die ook langs elektronische weg worden verzonden, tenzij dit om technische redenen niet haalbaar is.

Ook inlichtingen kunnen overeenkomstig artikel 5 worden uitgewisseld met gebruikmaking van standaardformulieren en communicatie langs elektronische weg.

§2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op inlichtingen en documenten die worden verkregen bij de aanwezigheid in administratiekantoren in België of de deelname aan administratieve onderzoeken in België overeenkomstig artikel 16.

§3. Als de communicatie niet langs elektronische weg of met gebruikmaking van standaardformulieren geschiedt, doet dat geen afbreuk aan de geldigheid van de verkregen inlichtingen of de maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan een verzoek om bijstand.

Afdeling 5. Taalregeling

Art. 29. §1. Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden naar de buitenlandse autoriteit verzonden in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat of er wordt een vertaling bijgevoegd.

Verzoeken om bijstand, standaardformulieren voor notificatie en uniforme titels worden naar de Vlaamse autoriteit verzonden in het Nederlands of er wordt een vertaling in het Nederlands bijgevoegd.

De verzoekende Vlaamse autoriteit kan evenwel overeenkomen met de buitenlandse autoriteit om sommige delen van die documenten op te stellen in een andere taal dan het Nederlands of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat.

Het feit dat sommige delen van de documenten bedoeld in het eerste lid, niet in het Nederlands gesteld zijn, doet niet af aan hun geldigheid noch aan de geldigheid van de procedure, op voorwaarde dat die andere taal tussen de Vlaamse autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen is.

§2. De documenten waarvoor overeenkomstig artikel 8 om notificatie wordt verzocht, kunnen in de officiële taal van de Vlaamse autoriteit aan de buitenlandse autoriteit worden toegezonden.

§3. Als bij een verzoek andere documenten gevoegd zijn dan vermeld in de paragrafen 1 en 2, kan de aangezochte Vlaamse autoriteit als dat noodzakelijk is, de buitenlandse autoriteit verzoeken om een vertaling van die documenten in een van de officiële talen van België of in een andere taal die bilateraal tussen de betrokken lidstaten overeengekomen is.

Afdeling 6. Verstrekken van inlichtingen en documenten

Art. 30. §1. De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn ontvangen, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin voor soortgelijke inlichtingen wordt voorzien overeenkomstig het Belgische recht.

De inlichtingen in kwestie kunnen worden gebruikt voor het nemen van invorderingsmaatregelen of bewarende maatregelen die betrekking hebben op de schuldvorderingen die onder dit decreet vallen. Ze kunnen ook worden gebruikt voor de vestiging en invordering van verplichte socialezekerheidsbijdragen.

§2. De inlichtingen die de buitenlandse autoriteit verstrekt, kunnen in België ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het recht van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt, voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

De inlichtingen die de Vlaamse autoriteit verstrekt kunnen in de ontvangende lidstaat ook voor andere doeleinden dan die vermeld in paragraaf 1 worden gebruikt, als de inlichtingen krachtens het Belgische recht voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt.

§3. Als de Vlaamse autoriteit van oordeel is dat de inlichtingen die overeenkomstig dit decreet verkregen zijn voor het doel, vermeld in paragraaf 1 van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan ze die inlichtingen aan die derde lidstaat doorgeven, op voorwaarde dat die inlichtingen worden doorgegeven overeenkomstig de voorschriften en procedures van dit decreet. Ze brengt de lidstaat waaruit de inlichtingen afkomstig zijn, op de hoogte van haar voornemen de inlichtingen met een derde lidstaat te delen.

Als een buitenlandse autoriteit de Vlaamse autoriteit op de hoogte brengt van haar voornemen om de verkregen inlichtingen die afkomstig zijn uit België en die voor het doel, vermeld in paragraaf 1, van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, kan de Vlaamse autoriteit zich tegen het delen van die inlichtingen verzetten binnen tien werkdagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving van de buitenlandse autoriteit.

§4. Als de inlichtingen afkomstig zijn uit België kan alleen de Vlaamse autoriteit toestemming verlenen voor het gebruik overeenkomstig paragraaf 2 van de inlichtingen die overeenkomstig paragraaf 3 zijn doorgegeven.

§5. De inlichtingen die, in welke vorm ook, op grond van dit decreet zijn verkregen kunnen door alle autoriteiten in België als bewijs worden aangevoerd of kunnen worden gebruikt op dezelfde wijze als soortgelijke inlichtingen die in België zelf zijn verkregen.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Art. 31. Dit decreet doet geen afbreuk aan de vervulling van een eventuele verplichting tot het verstrekken van ruimere bijstand op grond van bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen, onder meer met betrekking tot de notificatie van gerechtelijke of buitengerechtelijke akten.

Art. 32. Elk verzoek tot invordering of bewarende maatregelen dat wordt verricht door de Vlaamse autoriteit overeenkomstig artikel 10 tot en met 14, schorst de verjaring als het verzoek betrekking heeft op een natuurlijke persoon die zijn woonplaats buiten België heeft of op een rechtspersoon die buiten België zijn maatschappelijke zetel, zijn voornaamste inrichting of zijn zetel van bestuur of beheer heeft. De schorsing vangt aan op de datum waarop het verzoek bij de buitenlandse autoriteit wordt ingediend en eindigt op de datum waarop de buitenlandse autoriteit meedeelt dat het verzoek afgehandeld is.

Art. 33. Dit decreet treedt in werking de dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de schuldvorderingen bedoeld in artikel 4, §1, 2° en 3°, waarvan de Vlaamse Regering de inwerkingtreding bepaalt.

Brussel, 25 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS